

İRŞAD DERGİSİ

2018

Şeb-i Arus Özel Sayısı

www.mevlana.org.tr

Tasavvuf
Vakfı

www.tasavvufvakfi.org.tr

içindekiler

1-EDİTÖRDEN

2-MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİ'DEN GÜL DESTESİ

7-BAKARA SURESİ

8-İLMİN KAPISI HZ.ALİ

11-AŞK NAME-İ ZAMAN

12-İLAHİ AŞK

14-İLME OLAN AŞK

16-SEMA

20-SEMA EVRENİ, EVREN BENİ ANLATTI

22-TALİP SEM'AYA SARILDI GÖREBİLMEK İÇİN SENİ

23-DUA VE YOL

24-ÇAY SOHBETLERİ

25-HASTALIK GÜNAHLAR İLAÇ TÖVBE

26-ÇOCUKLARDA KONUŞMA BOZUKLUKLARI

28-UZAY NEDİR?UZAY ZAMANI NEDİR?

30-GAPS DİYETİ

32-MUTFAK AŞKI

34-BİTKİ DÜNYAŞA

35-MİNİK ELLER

36-BİR KESİT

37-TEKKE TANITIM

editörden

Selamun aleyküm kıymetli okuyucu,
Yaratılmış her insanın kendi çabasına bağlı kaderinde, çizdiği öz yolunda giden birer yolcu olduğunun bilinciyle fakat bazen su içindeki balıkların denizden habersiz oluşu gibi kalbimizden habersiz olduğumuz o gaflet anlarına ithafen belki de:

“Ey yolcu; aklını başına al, seferin nereye?

Hangi diyara gitmek istiyorsun?

Nereye gidersen git, sen bizim gönlümüzdesin.

Denizden uzak düşmüş bir balık gibi, o denizin gamını daha ne kadar çekeceksin?

Kupkuru kalmış dudakların, ne zamana kadar denize hasret ve ayrılıktan şikayet incilerini aleme saçacak?” (Mevlana Celalettin Rumi)

Bizleri sizlerle ve cümlemizi kalbiyle buluşturan Allah’a hamdolsun.

Bir sayıda daha sözlerin en güzeli Kuranı Kerim ve onun en iyi açıklayıcısı peygamberimiz Muhammed Mustafa’nın -sallallahu aleyhi ve sellem-sünnetleri ve hadisleriyle örülen yazılarımız sizlerle buluştu.

Bu sayımızda Mevlana’nın Hakk’a vuslatı münasebetince yazarlarımız kendilerine onun eserlerinden birer tema belirleyerek yazılarını şekillendirdiler. Dergimizin içeriğinde esbab-ı nüzul, tefsir, fıkıh, hadis gibi ilimlerin yanında psikoloji, tıp, astronomi gibi pozitif bilimlere dair yazılar ve sosyo-kültürel hayatımıza değinen şiir, sohbet, röportaj, yemek tarifi, çocuklara dair etkinlikler bulabilirsiniz. Dergimiz bu yönüyle yaşamın çok renkliliğini ve çok sesliliğini yansıtmakta. Bu harmoni içinde eminiz ki kendinizden bir şeyler bulacaksınız. Duamız; ona vuslat yolunda, habibinin izinde onsuz iken yavan olan sözlerimizin onunla dolup taşınca sayfaları gül bahçesine döndürmesi gibi sizin de burnunuza o gül kokusunun gelmesi, kalbinizi güllerin efendisinin okşaması. Biz ellerimizi ve kalbimizi açtık, pirimizin duasına ortak olduk:

“Aşk saltanatının damına, bekçiler gibi sopacıklarını vuran sözlerimize, söyleyip işittiklerimize, "Ecirlerini sayısız olarak öder." lütfundan dâimi ihсанlarda bulun.

Sözlerimizi, hâlin özü, özeti kıl; hâlimizi, söz ve dedikodu tehlikelerinden geçir, kurtar; iki dünyanın da kötülüğünden koru.

Düşmanların bize olmasını, başımıza gelmesini diledikleri şeyleri bizden uzaklaştır; dostların, hakkımızda diledikleri, umdukları şeylerden daha yüce kıl, daha iyi et bizi.

Ey lütuf hazinesi sonsuz olan; ey geniş denizi, keremiyle, ihسانیyla uçsuz bucaksız bulunan ... ” (Mecalisî Sebâ)

Gayret bizden, takdir Allah’tan.

MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİ'DEN GÜL DESTESİ

Esselamu aleyküm,

“Allah'a itaat edin, Resulüne itaat edin, sizden olan emir sahiplerine itaat edin.” İlahi buyruğuna uyup “Ben Kur'an'ın kuluyam, Muhammed-i Mustafa'nın yolunun tozuşam, bunun haricinde kim bir söz söylese o söz söyleyenden de o sözden de şikayetçiyim.” deyip kendisini Kur'an ve sünnet yoluna vakfeden, Allah'ı her şeyinden fazla sevip her şeyini Allah ve Resulünün yoluna harcayan, bütün hayatını Allah sevgisi, Resulullah sevgisi, mümin sevgisi, insan sevgisi uğruna vakfeden Hazreti Mevlana Celaleddin-i Rumi hazretlerinin ölüm günü değil, düğün gününü kutlamaya hepiniz de hoş geldiniz, hepiniz de sefalar getirdiniz, hepinize de hürmetler ederim.

Aşık ne güzel söylemiş: Aşk ehli ölmez yerde çürümez, yanmayan bilmez ateş-i aşka. Bakın ölmemişler, gerçek diriliğe kavuşmuşlar. Gerçek diriliğe kavuştukları için hala biz onları anmaktayız. Onlar gerçek diriliğe ulaşmışlar. Hazreti Mevlâna diyor ki “O Peygamber, ölmeden önce ölünüz sırrına kavuştu.” O peygamber ölmeden önce ölünüz sırrına kavuşurken ölümsüzleşti yani ceset öldü. Ceset ait olduğu yere, toprağa doğru gitti. Herkes, her şey aslına rücu eder, kendi vatanına göçer ve her şey kendi vatanını özler, kendisini özler. Toprak, topraktan olan şeyi alır yutar kendine. Beden toprağa aittir. Beden toprağa ait olduğu için bedenın gözü hep topraktır, bir an önce toprağa vuslat olmak ister. Çünkü özü topraktır.

Oysa senin özün toprak değil. Seni halife olarak yarattı. Seni alemlere rahmet bir peygamberin ümmeti olarak yarattı. Sen gözünü toprağa çevirme, sen gözünü böyle büyük zatlara çevir, Sırrı Efendi gibi. Gözünü eğer böyle büyük zatlara çevirmezsen gözün senin toprağa gider ve ne yazık ki manan kalmaz. Eğer yok, sen mana ehli olmak istiyorsan, yok eğer sen beni halife yarattı, beni ruhundan üfledi, bana nurundan verdi, bu manayı anladıysan, bu sırra erişmek istiyorsan o zaman mana olarak ayağını vur toprağın üzerine. Vur ki sıçrayasın yükseklere doğru. Ayağını vur ki yere sıçrayasın ötelere doğru. Eğer ötelere doğru sıçrayamadıysan, eğer ötelere doğru gidemediysen, eğer ötelere bir nefes alamadıysan, eğer ötelere bir ses duymadıysan, eğer ötelere bir koku burnun almadıysa vallahi de toprağa aitsin billahi de toprağa aitsin ve toprakta çürüyüp gideceksin. Ama ötelere bir nefes aldıysan, ötelere doğru gözünü diktiysen, vallahi de ölüm yok billahi de ölüm yok. Sufilere ölümün olmadığı gibi. Bakın 744. Şeb-i Arus. Ölmemiş. Ve 744. Şeb-i Arus'a ortaksınız. Ölmeyenlere. Niceleri Şeb-i Arus'ları kutladılar mı? Kutladılar. Niceleri geldiler mi? Geldiler. Şimdi sizden önce Şeb-i Arus kutlayanlara ortak olmadığınız mı? Ortak oldunuz. Ne dedi Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem? "Sevdiğinizle berabersiniz." "Kişi sevdiğiyle beraber." Kimi sevdiğiniz için geldiniz? Allah'ı sevdiniz, Resulünü sevdiniz, onun velisi Hazreti Mevlana'yı sevdiniz. Bu sevgi ile yoğrularaktan geldiniz. Bu sevgi ile yorularaktan geldiğiniz için onlarla berabersiniz. O ne söylediye heva ve hevesinden söylemedi, o, Hazreti Mevlana'nın dediği gibi peygamberlerin hem evliydi hem ahiriydi, o Hazreti Mevlana'nın dediği gibi peygamberlerin en ekmeliydi. O, peygamberlerin en yücesiydi. Onu seven, onun yolunda giden, onun izinde giden merak etmeyin ölmez. Vücut ölür, ceset ölür. Bırakın o ceset zaten başımızın derdi. Ama lazım mı? Lazım. O, ruhun bürüneceği, o, ruhun gireceği bir kap, başka bir şey değil. Bir emanet. O emaneti yerli yerinde tutacak mıyız? Evet. Yerli yerinde ona gerekli saygıyı, gerekli hürmeti gösterecek miyiz? Evet. Asıl olan ne? Mana. Ne o mana? Ruhundan üfledi, nurundan verdi. Onun ruhundan ve onun nurundansınız. İnsan, onun ruhundan ve onun nurundan. Kıymet bil! Kendi ruhundan ve kendi nurundan yarattı bütün insanları ve bütün insanlar bu yüzden hürmete layıktır, bütün insanlar bu yüzden ikrama layıktır, bütün insanlar bu yüzden merhamete layıktır. Bizim inancımız, bizim medeniyetimiz, önce insan, der. Önce insandır. Önce insan olduğu için ecdat 3 kıtaya gitti 3 kıtada da hiç zulmetmedi. 3 kıtaya gitti, 3 kıtaya da barış götürdü, merhamet götürdü, şefkat götürdü, insanlık götürdü, sevgi götürdü, aşk götürdü. Aşk. Aşkıyla yoğurdu alemi, aşkıyla bütün aleme neşv-ü nema verdi, bütün aleme bahar bahçelerini sundu aşkıyla, insan sevgisiyle, insanlara merhametiyle. Onlara merhametsiz davrandılar, onlar karşılığında cevap olarak merhamet verdi. Arkadan vuruldular şimdi arkadan vurmanın ıstırabını çekiyor ve bu ülkenin insanları kendilerini arkadan vuranlara yeniden sahip çıkıyor diyor ki, eğer Kudüs giderse İstanbul gider. Eğer Kudüs elimizden giderse Ankara rahat oturamaz, İstanbul rahat oturamaz, Diyarbakır rahat oturamaz, Sinop rahat oturamaz, Tekirdağ rahat oturamaz. Hiçbir il hiçbir ilçe, rahat oturamaz. Neden? Müminler bir vücut gibidir. Vücutlarının bir tarafında bir arıza var ise bütün vücut o ağrıyı o sızıyı çeker ve sızılıyız, ağırlıyız, canımız yangın, içimiz daralmış vaziyette, içimiz yangın. O iç yangınlığımız bütün her şeyimize sirayet etti.

O yüzden sesleniyorum bütün alemi İslam'a: Türkiye Cumhuriyeti Devleti bunun önderliğini yapsın. Bunun önderliğini yaparak kapı aralasin dünya sufilğine. Gelsinler Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin elinin altında bir Mehdi ordusu kursunlar. O Mehdi ordusuna hanımımızla, kızımızla, çoluğumuzla, çocuğumuzla, yaşlımızla, ihtiyarımızla, bütün alem-i İslam'ın hak olan davasını savunmak, alem-i İslam'ın canını, namusunu, malını, mülkünü, izzetini, şerefini, iffetini korumak için cihat etmeye, mücadele etmeye hazırım. Sizler de hazır mısınız? Bizler hazırız. Hazreti Mevlana'nın 744. düğün gününde düğüne gider gibi Filistin'in hakkını savunmaya, Suriyelilerin hakkını savunmaya, Iraklıların hakkını savunmaya, Arakanlıların hakkını savunmaya, Bangladeşlilerin hakkını savunmaya, Bosna'nın Kosova'nın Makedonya'nın Fransa'nın İngiltere'nin Amerika'da zulme uğramış zencilerin, Çin'de Uygur Türklerinin, Sibiryada Müslüman olan ya da Müslüman olmayanların haklarını savunmaya hazırız biz!

Yavrurum, ayağa kalkmanı bekliyor senin bütün ecdat. Çocuk, ayağa kalkmanı bekliyor senin Fransız'ı, İngiliz'i, Amerikan'ı. Evladım, sen zannediyorsun ki burada sema ediyorum sadece.

Senin burada sema etmen, senin burada elini kaldırman, elin Fransız'ını ürkütüyor, elin Amerikalısını ürkütüyor, elin gavurunu ürkütüyor! İçimizdeki gavurları ürkütüyor! Sizlerin burada sıralanması Washington'u ürkütüyor, sizlerin burada sıralanmanız Londra'yı ürkütüyor, içimizdeki Londra kalplileri İngiliz kalplileri ürkütüyor! Evet bizler sadece sufi değil, aynı zamanda ecdadın yolundan giden alperenleriz! Bunu bilsin herkes! Bizler yanağına tokat vurulduğunda öbür yanağını çeviren sufilere değiliz, bizler ensesine vurulup da lokması alınacak kimseler değiliz. Biz, sevdiğimize lokmayı değil canımızı veririz ama birisi ensemize vurursa onun kolundan tutmasını biliriz, birisi yanağına vurmaya kalkarsa onun elinden tutmasını biliriz. Mümin kardeşimizse, ona merhamet eder onu affederiz. Münafıksa, onun dersini vermesini biliriz. Kafirse, kolunu kırmasını, kolunu kırıp omuzuna koymasını bilen bir ecdadın evlatlarıyız biz. Biz bunu bilmeyen kimseler değiliz. Aldanmasın kimse beyaz sakalımıza, beyaz tennuremize. Aldanmasın kimse yumuşak huyluluğumuza, iyi ahlakımıza. Bu bizim erdemliliğimizdir, medeniyetimizdir. Bu bizim asla korkaklığımız değildir, asla sinmişliğimiz değildir, asla kişiliksizliğimiz kimliksizliğimiz değildir. Biz imanımızın gereği öyleyizdir yoksa nice kelle almasını biliriz, nice gövde üstünde baş koymamasını biliriz, nice düzen kurup düzen bozmasını biliriz. Yollara düşeriz, aç kalırız, her yeri Çanakkale yaparız, her yeri Kurtuluş Savaşı yaparız, bu sefer Çanakkale'yi alır Londra'ya kurarız, Çanakkale'yi alır Washington'a kurarız bilmiş olsun herkes. Biz Şeb-i Arus'tayız. Ölümü düşün gibi karşılayan bir sufi topluluğuz. Ölüm sevgiliyle bizim vuslat anımızdır. Biz pisi pisine ölmeyiz merak etmeyin. Bizim ölümümüz bin tane diriye bedeldir. Biz ölürken muhakkak ve muhakkak sevgilinin gözünün içine baka baka ölürüz. O yüzden ölümden korkmaz, o yüzden ölümlle dalga geçeriz, o yüzden ölüm koltuğumuzun altındadır bizim, o yüzden ölümün kellesini biz doğmadan önce alıp koltuğumuzun altına koymuşuz. Ölümün kellesini biz daha öte alemdeyken kellesini almış ayağımızın altına koymuşuz. Şimdi bizim ölümümüz vallahi düğündür billahi düğündür tillahi düğündür. Biz Tasavvuf Vakfı Sufi Topluluğu ve sevenleri olarak tekrar buradan bütün ülkeyi idare edenlere ve dünyaya sesleniyorum, gelin bir sufilere oluşmuş barış ordusu, Mehdi ordusu, adına ne derlerse desinler, onu kursunlar. Biz tekkelerimizle, zikrimizle, sohbetlerimizle, kudümümüzle, neyimizle, her şeyimizle, aşkımızla, muhabbetimizle, vatan sevdamızla, şüheda sevdamızla, Hazreti Resulullah muhabbetiyle, Allah aşkıyla, her şeyimizi feda etmeye hazırız. Kurtuluşu burada görüyoruz. Erdemlilik; kılıç gereken yere kılıç çekmektir, erdemlilik; gül verilmesi gereken yerde gül vermektir, erdemlilik; dik durulması gerektiği yerde dik durmak, boyun bükülmesi gerektiği yerde boyun bükülmektir. Biz bir namazda boynumuzu büküyoruz bir de tekkeye girdiğimizde. Aldanmasın kimse. Namazda boyun büküşümüz Allah'adır, tekkeye de boyun büküşümüz hikmetedir, ilmedir, manadır. Sufiler iki yere boyun bükürler. 1- Namazda Allah'a, 2- Tekkeye; oradaki makama, mana olarak boyun bükürler. Başka bir yerde sufi boynunu bükmez sufi öylesine erdemlidir ki başka bir yere boynunun bükülmeyeceğini bilir. Boynunu bükürse, büküleceğini de bilir. O yüzden büküleceğimizi bildiğimizden dolayı boyun bükülmeyiz. Davan hak ise, duruşun hak ise, çiğ yemediyse, karnın ağrıyorsa dimdik durursunuz. Sizlerin durduğu gibi. Hepinizi de saygıyla selamlıyorum, dimdik duruyorsunuz. Yol kardeşlerim, can kardeşlerim, benimle beraber çile çeken kardeşlerim, dertlenenler, çilelenenler, benimle beraber sıkıntıya ram olanlar, 30 yıldan beri derdimle dertlenen, sıkıntıyla sıkıntılanan, benim çilemle çilelenen kardeşlerim, yol canlarım, yol kardeşlerim, ders kardeşlerim, zikir kardeşlerim! Muhakkak ve muhakkak çok mutluyum, Cenâb-ı Hakk sizin gibi bana yol kardeşleri ve zikir kardeşleri verdi. Yılmadınız, yenilmediniz, yıkılmadınız. Bu dava hor, bu dava öksüz, bu dava büyük deyip hep beraber dört elle sarıldınız. Şimdi hepinizin gözlerinin içine bakıyorum, hepinizle göz göze geliyorum, hepinizin içerisinde büyük bir mutluluk var, büyük bir tat, aynı tarafta da arkada bir hüznü taşıyor, aynı zamanda da arkada bir çile taşıyor. Biliyorum biz bu dünyaya bahar dermeye geldik, bahar yaşamaya değil. Biz bu dünyaya çileye ram olmaya geldik. Bana dediler ki, 15 yaşındaydım, yangın var dediler ben 15 yaşında yangını söndürmek için meydanlara indim. O zaman dediler ki, sen ülkücüsün, ben o zaman ülkücü oldum. Yangın var dediler, benim elimde ne varsa söndürmek için ben mahalle mahalle, okul okul koşturdum. Yangın var dediler. Evet yangın vardı, vatanın bir köşesinde yangın vardı. Sonradan o yangının ne olduğunu görüp sufilige adım attım.

Sufiliğe ilk adım attığımda gaz lambası dahi olmayan dedemin yıkık evinde karanlığın içerisinde hatta minder dahi olmayan evde ilk zikrullahı (yaptık). Oktay ayağa kalk, benim yol başlangıcım... Kimse yoktu kimse de inanmıyordu. Kim? Mustafa Özbağ, derviş olmuş ha? İnanmıyoruz, tövbe etmiş ha? İnanmıyoruz. Muhakkak o bir kızla yine konuşacaktır o yüzden böyle yapmıştır. İnanmıyoruz. Ama yangın vardı, ben o yangını görüyordum, ben o yangını hissediyordum. Ben ilk zikrullahı zorla gittim. Rahmetli Mehmet Kuşçu kardeşimiz vardı. Onu çağırdı birisi kulağına fısıfısı bir şeyler söyledi ona dedim nereye çağırdılar lan seni – özür dilerim, bizim tabirimiz oydu-bana dedi ki “Birader sana uygun değil.”, “Neresi lan bu?” dedim ben, “Ya beni zikre çağırdılar.” dedi, “O adam Furunlu köyünden, o adamın evini biliyorum. Eğer beni oraya götürmezsen bu gece vallahi de billahi de o evi basacağım dağıtacağım orayı.” dedim. Şimdi de basar dağıtırım ha. Öyle şimdi vay sakalı büyümüş beyaz olmuş basmaz, diye düşünmeyin. Allah'ın izniyle çok çift sürerim daha, çok yer basarım. Kendime de öyle güvenip inanıyorum. Öyle bir yer basılması gerekiyorsa bana söyleyin gider basarım Allah'ın izinle. Yeter ki siz isteyin. Öyle çifti çubuğu kenara bırakmadık biz. Biz böyle süklüm püklüm olmadık hiç. Olmayacağız, olmayın da zaten. Olmadık, olmayacağız, olmayın da! Sakın ha! Öyle süklüm püklüm bir derviş kardeş, süklüm püklüm bir yol kardeşi istemiyorum. Fırat nehri gibi aksın, gümbür gümbür aksın! Yürüsün! Yanları yıkılıyormuş, yıksın! Önüne alsın, katsın, deryaya götürsün! Süklüm püklüm olmasın. Olmasın.

O zikrullahı gittim. Zikrullah başladı. Daha başlar başlamaz bir halaka kuruldu, sarığını sarmış olan, takkesini almış olan, cübbesini almış olan gelmiş oraya. Gelen selam veriyor giden selam veriyor Allah Allah bir zikrullah başladı ki. Ben o zikrullahı kendime ölçü ettim, dedim ki: Mustafa Özbağ, ne zamanki kocaman bir stadyumda bütün sufiler toplanmışlar orda ne zaman kocaman bir zikrullah yaptık o zaman huzur içerisinde öleceğim. Yoksa ben bu dünyada hiç huzur bulmadan yürüyüp gideceğim. Bunu neden size söyledim biliyor musunuz? Eğer ben huzuru yakalayamazsam siz de yakalayamayacaksınız sizi de her gece bir taraflara götüreceğim, sizi de her gün bu zikrullahtan o zikrullahı, o zikrullahtan bu zikrullahı götüreceğim. Eşleriniz size hasret, çocuklarınız size hasret, evleriniz size hasret, siz yatağa hasret, yorgana hasret, yatak yorgan size hasret, çocuklar size siz çocuklara hasret. Öyle bu dünyayı yaşayacaksınız ama yangın var ya. Gelecek nesillere yangın mı bırakmak istersiniz bahar bahçesi mi? Bahar bahçesi için bütün bahçelerin, bütün ülkelerin, bütün evlerin, dünyanın bahar bahçesi olması için yol yürümeye devam mı? Söz mü? Sözü aldım, kabul ettim. Eğer bir yerde ders var da zikrullah var da siz evde “Hanım bugün sol ayağımın sol serçe parmağının üzerindeki tırnağında biraz acı hissediyorum.” deyip de evde oturursanız yandınız. Derslerimize devam edecek miyiz? Nerde bir zikrullah varsa, nerde bir Allah diyen varsa biz orada olacak mıyız? Hak ve hakikat uğruna her şeyimizi feda edecek miyiz? Ölene kadar değil ebediyete. Bizim hesabımız ölene kadar değil. Vallahi de bırakmam yakanızı billahi de bırakmam yakanızı. Öldükten sonra da bırakmam.

Biz basılırdık, polis basardı bizi. Bizi evlere almazdı, kimse evini kiraya vermezdi. Tuttuğumuz yerler de izbe yerlerdi, rutubet, su akardı her yerden. Hoş, kaderimiz değişmedi şimdiki zikir yaptığımız yerde de su geliyor da. Benim kaderim o. İstanbul'da bir yer tuttular içimden dedim ki iyi kuru bir yer denk geldi dedim, iki ay geçti tekrar gittim İstanbul'a derse Allah'ım rutubet var. Kokluyorum rutubet. Allah'ım hacı Ahmet'e desem ki Hacı Ahmet burası rutubet kokuyor, değiştirecek yeri, bir sürü masraf. Allah'ım dedim ya seslenmeyeyim, benim kaderimmiş bu, dedim. Ben rutubetli yerlerde zikir yapa yapa ölüp gideceğim bu dünyada, dedim ama razıyım ben. Benim şikâyetim yok. Bir rutubetsiz Yunak var şimdi. Kendi kendime Yunak'a baktım oraya gittiğimde, yattım bir gece yattığım yerde dedim ki buraya da bir şey söylemeyeyim burası da rutubet olur kesin. O yüzden ağzımı yumdum geldim. Şükür hamdolsun bak buradayız. Sohbeti falan bıraktık zaten dertleşiyoruz bu gece. Ben bütün kardeşleri seviyorum. Çünkü kardeşler Allah'ı seviyorlar, Resulullah 'ı seviyorlar, zikri seviyorlar ben o yüzden bütün kardeşleri seviyorum. Onlar gerçekten en çilekeş zamanlarda Allah'ı zikir için toplanıp, Allah'ı zikredenlerden. Şimdi büyük bir kısmınız bilmezsiniz, arkadaşlar böyle kimlikler elinde polis kamerasının karşısına geçiyordu.

Söylüyorsun: Ben Mustafa Özbağ, adresim bu. Kimlik elinde kameraya gösteriyorsun gidiyorsun. Basılmışsın ya. Adam senin tek tek adresini almıyor veya Bayındır'da zikrullah yaparken Kadir abinin evinde zikrullah yapacağız, "Kadir abi gel ne olursun bu evde zikrullah yapmayalım basılacağız burada, yakın polise." "Olmaz orada yapacağız." Kadir abi de sinirli. İyi yaptık. Zikrullah başladı polis gelmiş. Ben kapıda yakaladım "Mevlid var da, babama mevlid okuyorum da." dedim ben. Kadir öyle bir sinirli ki polisler bir saldırdı mevlid okuyamayacak mıyız biz, diye. Kadir abi memur ya, tanınmış ya bıraktılar gittiler. Hamdolsun. O yüzden bütün kardeşler basıla basıla, ötelene ötelene, reddedile reddedile, itelene itelene, ezile ezile, öyle geldik. Şimdi bakın mutluluk anımız bizim. Merak etmeyin biz yarın sabahleyin yine ezilen, yine ötelenen, yine hor hakir görülenlerden olacağız. Buna razıyız sıkıntı yok. Değil mi ki Allah razı biz de razıyız, değil mi ki Allah memnun, biz de memnunuz, değil mi ki Cenâb-ı Hakk'ın zikriyle zikirlendik bundan memnunuz. Kıymetli dostlar bugün demek ki herhalde ölümden bahsedince bende bir an önce öleyim gideyim diye bakıyorum ya, herkes han yaptıracak, hamam yaptıracak, onu yaptıracak, bunu yaptıracak, bende kendi kendime diyorum ki Mustafa Özbağ senin baban 40 yaşında öldü. Kendime öyle diyorum. Benim babam 40 yaşında öldü ben henüz daha 16 yaşındaydım. Kendimi 40 yaşından sonrasını böyle fazladan yaşamış gibi görüyorum yani her an ölmeye hazırım o yüzden böyle kendi kendime diyorum ki, 40'ından sonrayız ya. Rahmetli babacığım genç yaşta ölmüş tabii o da ayrı bir şey. Cenâb-ı Hakk işte cümlelere hayırlı ömür versin inşaallah. Biz Hazreti Pir'in Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine olan bağlılığını anlatacaktık bu gece ama hani sufilerde bir de şey vardır ya, hikmet böyleymiş diye. Ben okumasını da çok bilmiyorum ya ama kendimce bu akşam bir şey okuyayım diye niyet ettim.

"Ölüm günümde tabutum götürülürken bende bu dünyanın derdi, gamı var, dünyadan ayrıldığıma üzülüyorum sanma, bu çeşit şüpheye düşme. Sakın öldüğüm için bana ağlama, yazık oldu, yazık oldu deme, eğer nefse uyup şeytanın tuzağına düşersem, işte hayıflanmanın sırası o zamandır.

Cenazemi görünce ayrılık, ayrılık deme, o vakit benim ayrılık vaktim değil, buluşma, kavuşma vaktimdir. Beni toprağın altına verdiklerinde sakın veda, veda deme, çünkü mezar, öteki alemin, cennetler mekanının perdesidir. Batmayı, gözden kaybolmayı gördün ya, birde, doğmayı gör. Düşün, güneşle ay batıp gözden kayboldukları zaman bir ziyan gelir mi?

Bu hal sana, batmak, kaybolmak gibi görünse de aslında bu hal, doğmaktır. Yeniden hayata kavuşmaktır. Mezar, insana hapisane gibi, zindan gibi görünürse de orası, ruhun kurtulduğu yerdir. Hangi tohum yere atıldı, ekildi de tekrar bitmedi, topraktan baş kaldırmadı? Niçin insan tohumu hakkında yanlış bir zanna düşersin?

Hangi kova kuyuya sarkıtıldı da doldu çıkmadı? Can Yusuf'u neden kuyudan ziyan görsün, niçin feryad etsin? Bu dünyaya ağzını yumunca, öte tarafa aç! Artık senin hay huyun, uğraşmaların mekansızlık aleminindedir."

Hu, Eyvallah, İllallah, Muhammeden Resulullah, Destur Ya Hazreti Allah Hu...

Derleyen: Nergis Eylül

*Bu yazı Mustafa Özbağ Efendi'nin 2017 Şebi Arus programı konuşmasından derlenmiştir.

BAKARASURESİ

14. AYET

Bismillahirrahmanirrahim

14- Onlar, iman etmiş olanlara kavuştukları zaman "İman ettik." derler. Şeytanlarıyla baş başa kaldıklarında ise "Emin olun biz (onlarla) alay edicileriz." derler.

Ahmed b. Muhammed b. İbrahim, Şeybe b. Muhammed'den, o Ali b. Muhammed b. Kurra'dan, o Ahmed b. Muhammed b. Nasr'dan, o Yusuf b. Bilal'den, o Muhammed b. Mervan'dan, o Kelbî'den, o Salih'ten, o da İbn Abbas'tan bize şunu rivayet etti: Bu ayet Abdullah b. Ubey ve arkadaşları hakkında nazil olmuştur. Bu kişiler bir gün çıkıp Rasulullah'ın *-sallallahu aleyhi ve sellem-* ashabından bir grupla karşılaşmışlardı. Abdullah b. Ubey de "Bakın bu beyinsizleri sizin başınızdan nasıl savacağım." demiş ve müteakiben gidip Ebu Bekr Sıddık'ın elini tutarak ona şöyle demişti: "Teyme Oğulları'nın ulusu, İslam'ın büyüğü, mağarada Allah Resulü'nün yanında bulunan iki kişinin ikincisi ve canını malını Allah yolunda cömertçe harcayan Sıddık'a merhaba." Sonra Ömer'in elinden tutup ona da şunları söyledi: "Adiy İbn Ka'b Oğulları'nın ulusu, hakla bâtılın arasını ayıran, Allah'ın dini hususunda taviz vermeyen canını ve malını Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* için harcayan kimse için merhaba." Sonra da Ali'nin elini tutup dedi ki "Rasulullah'ın *-sallallahu aleyhi ve sellem-* amcazadesi ve damadı, Rasulullah'ın içlerinden çıktığı Haşim Oğulları'nın ulusu olan kişiye merhaba." Sonra dağıldılar, Abdullah arkadaşlarına dedi ki "Gördünüz mü nasıl yaptım? Siz de onları gördüğünüz zaman böyle yapın." Onlar da ona övgü yağdırdılar. Müslümanlar Peygambere *-sallallahu aleyhi ve sellem-* gelip bunu haber verdiler. Bunun üzerine Allah Teala da bu ayeti indirdi.

İbn Abbas'tan *-radiyallahu anh-* şöyle nakledilmiştir: Bu ayetler Abdullah b. Ubey b. Selül, Muattib b. Kuşeyr ve Cedd b. Kays gibi ehl-i kitap münafıkları hakkında inmiştir. Onlar mü'minlerle karşılaştıkları zaman iman ve tasdik eden kimseler olarak görünüyorlar ve "Biz Muhammed'in *-sallallahu aleyhi ve sellem-* vasıf ve özelliklerini kendi kitabımızda görüyoruz." diyorlardı. Ancak içleri böyle değildi ki birbirleriyle yalnız kaldıklarında aksini konuşuyorlardı.

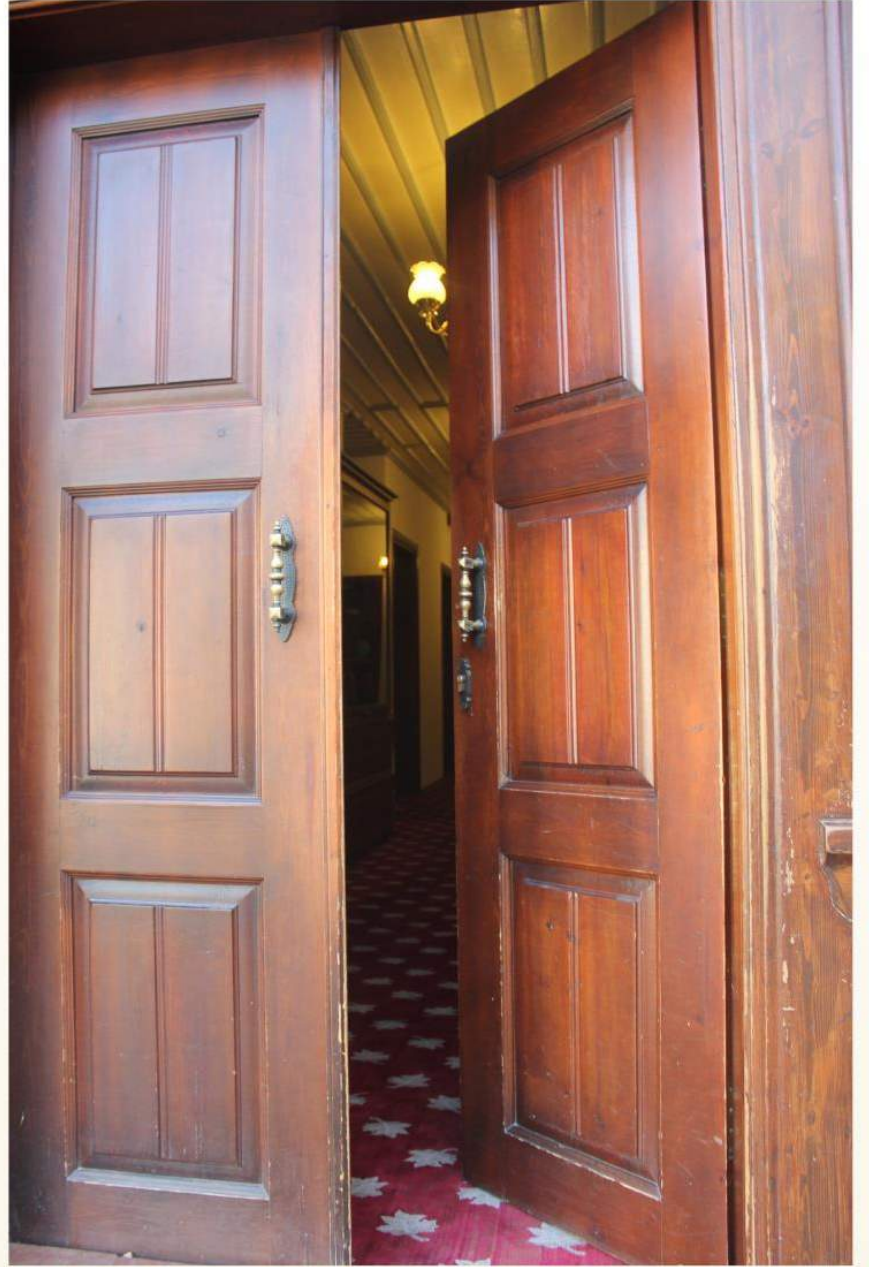
Ayet-i kerimede zikredilen "Onların şeytanları"ndan maksat, Abdullah b. Abbas ve Abdullah b. Mes'ud'a göre, münafıkların inkârda önde giden elebaşlarıdır. Katade ve Rebi' b. Enes'e göre bunlar, müşriklerdir. Mücahid'e göre bu şeytanlar, münafıkların, kâfirlerden, müşriklerden ve diğer münafıklardan olan arkadaşlarıdır. Katade'den nakledilen diğer bir görüşe göre bu şeytanlardan maksat, münafıkların elebaşları ve şer işlerde önderleridir. İbn Cerîr der ki her şeyin şeytani azgınıdır. İnsanlar da cinler de şeytan olur. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: **"Böylece biz her peygamber için sözün süslüsünü aldatici olarak fısıldayan cinden ve insandan şeytanları düşman kılmışızdır."** (En'âm, 112).

Kelbî'nin Ebu Salih'ten, onun da İbn Abbâs'tan rivayetine göre ise bu ayet Yahudilerin durumu hakkında inmiştir. Buna göre "iman edin" emrinin muhatabları Yahudiler, "insanların iman ettiği gibi" ifadesindeki insanlar da Abdullah İbn Selâm ve ashâbı gibi Müslüman olan Yahudilerdir. Ayetin izahı: Münafıklar, müminlerle karşılaştıkları zaman "Muhammed'e ve onun Allah tarafından getirdiklerine iman ettik." derler ve bu sözü, canlarını ve mallarını kurtarmak ve kendilerince kurnazlık etmek için söylerler. Diğer münafık ve müşriklerden, devamlı temasta olduklarının yanına gelip de inkâr ve şirkte elebaşı olanlarla başbaşa kalınca da "Biz sizinle beraberiz, sizin izinimizdeyiz ve aynen sizin gibiyiz. "Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" diyerek Muhammed'in arkadaşlarıyla sadece eğleniyoruz." derler.

Nergis EYLÜL

İLMİN KAPISI HZ. ALİ

Ben ilmin şehriyim, Ali ise kapısı, diye buyuran sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem ilim şehrinin kapısını göstermektedir. Bu kapıdan girmenin önemini Hz. Mevlana Mesnevi'sinde Hayber savaşını konu alan şu beyitleriyle vurgular: Hayber savaşının zorlu bir anında Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şu müjdeyi verdi: "Yarın sancağı öyle birisine vereceğim ki Allah celle celaluhu kalenin fethini onun eliyle gerçekleştirecek. Bu kişi Allah'ı ve Resulünü sever, Allah ve Resulü de onu severler. O geceyi insanlar sancağın içlerinden kime verileceğini merak ederek geçirirler. Sabah olunca Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem "Ali ibn EbuTalip nerede?" diye sordu. "Oradakiler o gözünden rahatsız Allah'ın Resulü." dediler. Ona birisini gönderip oraya getirttiler. Rasulullah sallallahu aleyhi vesellem onun gözlerine tükürdü ve ona duada bulundu, gözleri şifa buldu. Akabinde Peygamber sallallahu aleyhi vessellemin duası ile savaşa girer.

Hız. Ali kaleye yaklaşınca Yahudilerden birisi vurarak kalkanını yere düşürür. Bunun üzerine Hz. Ali radiyallahu anhu, kale yanında bulunan bir kapıyı alarak kalkan yapıp kendisini korur ve şehri fethedinceye kadar kapıyı kalkan olarak kullanır. (II, BEYİT.1239-1245)

Mesnevi'de Hayber içe dönük savaş demek olan mücadele ve ahlaki düzeltme eyleminde bir unsur olarak kullanılır: "Hz. Ali'nin (radiyallahu anh) gösterdiği yiğitliği ,sen de kötü huylarını bozguna uğratarak göster. Nefs-i emmare kalesine hükmet, onun kapısını kopar." Mevlana mesnevisinde aynı istikamette olmak üzere "Dostlar, suretten geçerseniz her yer sizin için cennettir. Gül bahçesinin içinde gül bahçesi, suretini şeklini kırdın mı her şeyin suretini, şeklini kırmayı öğrendin demektir. Artık her sureti kırar, haydar gibi Hayber kapısını koparırsın" diyerek büyük savaş olan nefis ile mücadelenin önemine Hz. Ali'nin şahsında, manevi yolda bir müridin gerekliliğine değinir, görmeyen gözler ancak bu yolla açılıp can bulur, der. Akabinde şöyle devam eder: "Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hz. Ali'ye dedi ki "Ey Ali! Allah arslanısın, kuvvetlisin, korkmazsın, yüreklisin. Fakat aslanlığına dayanma, güvenme. Ümit ağacının gölgesine sığın! Hiç kimsenin rivayet ve masallarla yoldan ayıramayacağı akıllı bir kişinin gölgesine gir, ruhu da Simurg gibi çok yükseklerde uçmakta, yücelerde uçmakta. Kıyamete kadar onu övsem, söylesem tükenmez. Bu övüşe bir kesim bir son arama. Güneş, insan suretiyle yüzünü örtmüştür, insan suretinde gizlenmiştir, artık sen anlayiver, doğrusunu Allah celle celaluhu daha iyi bilir

Ya Ali! Sen Allah yolundakini bütün ibadetlerin içinde Allah'a ulaşmış kişinin gölgesine sığınmayı seç. Herkes bir çeşit ibadete sarıldı, kendisi için bir türlü kurtulma çaresine yapıştı. Sen, akıllı bir kişinin gölgesine kaç ki gizli gizli savaştan düşmandan kurtulasın. Bu senin için bütün ibadetlerden daha iyidir. Bu suretle yolda ilerlemiş olanların hepsini geçer, hepsinden ileri olursun. Bir pir ele geçirdin mi hemen teslim ol, Musa gibi Hızır'ın hükmüne girip yürü!" Manevi bir yolculuğu önerir. Bu yolculuğunu Hz. Ali radiyallahu anhu Hz. Muhammed'in -sallallahu aleyhi vesellem- bizatihi nazarında, elinin altında yapar. Onun hayatını derin bir tefekkür ile anlayıp yaşar ve kendi hakikat noktasında ebedileştirip zikrin özü olan aşka vuslat ettirir.

Hz. Ali "B'nin altındaki nokta benim." der. Varlığın açılışındaki sırrı açar. Bu sırrın özüne inebilmemizin ancak Allah'ı zikretmek ile mümkün olacağını Allah celle celaluhu "Kalpler ancak Allah'ı zikir ile mutmain olur." (Rad suresi 28.ayet) ile beyan eder. Hz. Mevlana Mesnevi'sinde şöyle devam eder: "Fikrin donmuş düşünemiyorsan git zikret. Zikir, fikri harekete geçirir. Zikri, bu donmuş fikre bir sır güneşi kıl." (6/149,1498) Öncelikle zikir nedir ve Hz. Ali radiyallahu anhu ile ilgisi nasıldır diye biraz tefekkürde bulunursak buradaki inceliği ve Hakk'a vuslat yolu bulunur, yakınlık hasıla gelir, zikrin ne olduğu anlatılır. Bunu da Hz. Mevlana Mesnevi şerifinde çok güzel bir biçimde anlatır: "Cennet ehli asla hasret çekmez. Ancak, Allah'ı zikretmeyip boş geçirdikleri saatlere yanarlar." Buradan da anlaşıldığı üzere zikredilmeyen her an boştur. Bunu da Peygamber sallallahu aleyhi vesellem şu hadisi şerif ile desteklemektedir: "Şeytan hortumunu Ademoğlunun kalbinin üstüne koyar. Ademoğlu Allah'ı hatırlarsa şeytan geri çekilir, unutursa şeytan onun kalbini yutar. İşte vesvesül hannas odur." der. Allah'ın anılmadığı tek bir nefes dahi olmamalıdır. Ahzap suresi 41. ayetinde "Ey iman edenler! Allah'ı çokça anın ve onu sabah akşam tesbih edin." buyrulurken Allah'ı görüyormuşçasına ahlaken ve fiilen yaşamamız istenir.

Bir kutsi hadiste "Ey Ademoğlu, ben kulumun zannında, kendimleymim. Halbuki beni andığı an onunlayım. Beni tek başına zikrederse, onu zatımda rahmetimle anarım. Beni bir toplulukta anarsa, ben de onu daha hayırlı bir toplulukta anarım. Ey Ademoğlu, beni ancak benden başkasını unutan zikreder. Başkasını unutarak beni zikret ki aradaki perdeyi açarak seni anayım. Beni dilinle an ki seni rızamla anayım. Beni kalbinle an ki seni bana kavuşturmakla anayım. Beni küçülerek an ki seni üstün kılarak anayım. Beni bollukta an ki seni darlıkta anayım. Beni kulca an ki seni Rabb'ca anayım. Beni fena ile an ki seni beka ile anayım. Ey Ademoğlu, beni zikretmekle şükretmiş, beni unutmakla küfretmiş olursun. Ey Ademoğlu zikrimle nimet bul ve benimle ferahla. Ey Ademoğlu zikrimden kaçmayı kendime dost edindim. Ey Ademoğlu, kulumda benim zikrim galip olunca, o bana, ben de ona aşık olurum. Ey Ademoğlu kim benim zikrimle meşgul olursa ona benden isteyenlere verdiğimden daha üstününü veririm" diyen Hz. Allah celle celaluhu kulumun zikrini kendi zikretmesi ile cevaplar ve sadece kendisinin zikredilmesini ister.

Hz. Ali radiyallahu anhu "Ben görmediğim Allah'a secde etmem." diyerek o şuur ve ilahi aşkla dolu bir hayatı seçer. Gerek Mesnevi'de gerek hadisi şeriflerde Hz. Ali'nin -radiyallahu anhu- hayatı zikrin ve var oluşun sonsuz yolunun inceliklerini anlatır. Şimdi biraz onun muhteşem hayatından bir bölüm ile Hz. Mevlana'nın Mesnevi'sinden, onun gönlünden onu tanımaya çalışalım.

Hz. Peygamber'in -sallallahu aleyhi ve sellem- Tebuk gazvesi sırasında Hz. Ali'yi ailesine ve işlerine bakmak üzere Medine'de bırakır. Münafıklar "Ali aşağı sayılacak, önemsiz görülecek kadar geride bırakıldı, çocukların ve kadınların muhafızlığına layık görüldü." şeklinde dedikodu edince Hz. Ali radiyallahu anhu, hemen silahını kuşanır ve peygamberimize yetişerek söylentileri ona anlatır. Bunun üzerine Allah Resulü "Onlar yalan söylüyorlar. Ben seni Medine'de arkamda kalanlara bakmak üzere muhafız bıraktım. Sen geri dön, ailemde ve kendi ailende benim halifem ol. Ey Ali, Musa'ya nispetle Harun ne ise sen de bana nispetle o mevkide bulunmaya razı değil misin? Ne var ki benden sonra peygamberlik yoktur." buyurur. Hz. Ali radiyallahu anhu, razıyım diyerek cevap verir.

Bundan sonra Allah'ın razılığını kazanan anlamında "Murtaza" lakabıyla da anılır. Onu en güzel anlatan da şu beyitlerdir: "Ben kılıcımı kendi keyfim için değil, Allah'ın emri ile sallarım. Kafirlerin ve münafıkların başını yine Allah'ın emri ile keserim. Ben Allah'ın aslanı, onun kılıcıyım; kendi nefsimin, kendi kibir ve gururumun değil. Ben imanımın emrini yerine getiririm. Hareketlerim, davranışlarım, nasıl bir dine inandığımın delili ve şahidi olurlar. Ben hakikatte ben değilim. Nefsini Allah yolunda yok etme mertebesine ermişlerdenim. Benim için Allah'tan gayrı, kendim de dahil, hiç bir varlık yoktur. Kılıcımın şiddeti ve yenilmezliği de kendi hünerim değildir. O kılıç benim değil Allah'ın kılıcıdır. Bu sebeptendir ki Allah'ın kılıcını ancak hakkın dilediği işlerde kullanırım. Ben öyle bir erim ki kanlıma, katilime bile lutuf şerbetim kahır zehri olmadı." Hz. Ali radiyallahu anh İbn Mülcem'e hitaben "Kader kalemi böyle yazmıştır, sen beni öldüreceksin." der ve ilave eder. "Fakat tasalanma, senin şefaathin benim. Ben ruhun eri ve sultanıyım, ten kulu değil. Ben düşmanımı gözümle görmekte, gece gündüz ona bakıp durmaktayım. Böyle olduğu halde hiç kızmıyorum. Çünkü ölümüm bana can gibi hoş geliyor, dirilmemle adeta bir ölümsüzlük ölümü bize helal olmuştur, azıksızlık azığı bize rızık ve nimettir. Ölümün görünüşü ölüm, iç yüzü diriliktir, ölümün görünüşte sonu yoktur, hakikatte ise ebediliktir. Çocuğun rahimden doğması bir göçmedir, fakatta cihanda ona yeni baştan bir hayat var. Ecele doğru meylimiz, ecele aşkımız olduğundan "Nefislerinizi elinizle tehlikeye atmayın." nehyi asıl bizedir. "Onlar ölmemişlerdir, Rablerinin huzurunda diridirler." ayeti benim içindir. Ey inandığım, itimat ettiğim kişiler! Beni kınayın ve öldürün. Şüphe yok, benim ebedi hayatım öldürülmemdedir." (Mesnevi 1, b. 3925-3934)

Hz. Ali radiyallahu anh, hicretten yaklaşık 22 sene önce 600 yılında Mekke-i Mükerrerme'de doğdu. Peygamber Efendimizin amcasının oğlu, damadı ve dördüncü halifesidir. Babası Ebu Talip, annesi Fatıma bint-i Esed, dedesi Abdulmuttalip'tir. Künyeleri Ebul Hasan ve Ebu Türeb, lakabı Haydar, unvanı Emiru'l Mü'minin'dir. El Murtez: Kendisinden razı olunan, Allah'ın rızasını kazanmış... Esedü'llahi'l- galib: Allah'ın her zaman galip gelen kuvvetli arslanı... Şah'ı Velayet ve Sultanül Evliya gibi bir çok isim ve sıfatlarla anılan, Hz. Fatıma'nın kıymetli eşidir ve Zülfikar'ın sahibidir. Her canlı gibi onun da Hakk'a kavuşma vakti gelir, Küfe'de 661 yılında Harici olan Abdurrahman bin Mülcem tarafından yaralanır. Bu yaranın tesiriyle iki gün sonra şehit olup bugün Necef diye bilinen Küfe'ye defnedildi. Allah celle celaluhu şefaathlerine nail eylesin.

Onun hayatından kısacık bir kesit bile her şeyi ince ayrıntısına kadar anlatmakta, ne olduğunu ortaya koymaktadır. Onun bu kutlu yolculuğu Kur'an ve sünnete tabi olanların, seçilmişlerin, zikredenlerin yolu olarak sonsuz bir şekilde devam edecektir. Mevlevi üstadı Mustafa Özbağ Efendi Allah'ı cezbetmenin yolunun sadece Allah için sevmek ve toplandıklarında Allah'ı zikretmek ile mümkün olup Allah'ın emir ve yasaklarına tabi olmak ve güzel bir ahlakla ahlaklanmaktan geçtiğini beyan eder. Hz. Mevlana da Mesnevi şerifinde bu konular üzerine durmuş, duru bir su gibi hakikati bizlere aktarmıştır. Allah celle celaluhu bizleri de onlarla beraber eyleyip zikrinde ebedi kılsın.

Ulviye DENİZ

AŞK NÂME-İ ZAMAN

Bir gün, tüm ruhların toplanıp da and içtiği o hep ama hep özlenen anın şafağında uyanınca yürekler aşka, başladık neyin feryadını duyup ayrılıktan dem vurmaya. Ney neydi ki aşk acısıyla inleyip dursa da nalişinin feryadını cümle maşuğa fısıldayıp çınlatırken berzahı, bunca zamansız yolcunun gönül yoldaşı olacak kuvveti, aşk narında gizlesin? Ya neydi hangi zamanın zamansızlığında seyre durup da tüm aşk yolcularının aynı kelimeler gibi inleyen yankılarının ortak tınısıyla fevriyeye gelip işittiği bu nağmeyi duymasın? Hiç mi solup eskimezdi Adem'in çılgılığında başlayıp Yusûf'un kuyusuna akan, Leylânın karasından çöl kokup, Şems'in gidişiyle şahlanan karanlığının ahını tüm ahirden evvele savuran nağmelerin buğusu?

Yangın ertesi bir gecenin ahirinde yola düşüp, yola vardiyan özlemlerin sükûtunda, kaç vakit geçtiğini bilir miydi Hz. Pîr, çöl vurgunu bir ahh edip yakarırken ıssızlığında hasretin sustukça uzayan, uzadıkça büyüyen, büyüdükçe çoğalan özlemler, ruhuna fersah fersah sarıldığında bir hayalî peşrevin siğim siğim sicimine tutunduğunda?

Kuytulara kalıp da aydınlığın serabından gözleri kapanan bir Musa bakışıyla kamaşırken ruhunun zindanları, dolup zerrelere hece hece aşka koşan gönlünün ahları, feryatlara tutunan! Aynalarca bakıp da göremediği sırlanmış suretlerin eskimiş şafağında aydınlanırken bir fecir sağanağı, yağdırdı onulmaz umulmaz hakikatlerin varoluşunda bulduğu hakikati..

Her seferinde bir başka surete bürünürken hakikat postu, gizlediği tüm şekillerin şekilsizliğince sakladığı halin perdesinin ardını, aralayıp ısıttı kelimelerde var olmayan sözlerin gerçeği. Bilmez, duymaz akılsız başların eserken nice ırağında pinhanı, bir fırtına gibi yek pare kanatlanıp kana kana vardığı uçsuz bucaksız bir seferde sarılıp kucaklaştığı, aramayıp bulduğu, her hevesin nazının efkarına sindiği o eski, o hep maşuğu. Bir nebevi ahlakla taçlanıp bezenen ruhunun ince, naif nice tarifsiz kumaşı sarıp sarmalarken, hoyrat yaban yalpalayan, zerre zerre kanayan evvelinin cennet ateşiyle kavru lan kurak bahçesindeki gülzarı.

Ahiri, kalkıp da nice heybetli sızlanışların muştusuz baharında tomur tomur yeşeren çiçekler soldurup, savdı yalnızlık beyitlerinin müştakını! Artık ne bir yaz, ne de bir kış vaktinin ansızın bastırın boranlarına sakladığı umutları yoktu. Güzden kalan tüm tükenmiş, kavru lmuş hüznüleri dökerken bir mevsim daha açmayacak yarınların yaprağı. Bir deli rüzgar esince artık zamanın hükmünün kalmadığı diyarların kor alev melalinde buluştu arşın, arzın tüm eşrafı bir mübarek halakada.

Hepsi bakarken gözlerinin ötelere çevrilmiş umarsız, uykusuz gecelerce sızlayan hasret kokulu menekşe yumağında biçare, sığıldı efkarın kor alevli hecelerle bezeli hazneleri sessizce. Düştü gönüllere her gece tesellisi damla damla buğulu bu uçsuz hasretliğin imbiği.

Söz uçup da kalınca yazı hamuş olup ez cümlesiz kelamın sislerince acemi, savruldu âteş i aşkın tek kafesli mümkünsüz heceleri izlerinde tutuklu. Koşup bir şeb i arus gecesinde sığındı pirinin ardına kadar açtığı kapısından içeri... Ahlar da feryatlarda utandı heybetli aşkların hararetinde kalırken biçare dilsiz, söndü arşın arza kavuşurken sindiği kapının eşğinde bendeler bensiz, sessiz, hiçsiz, mecalsiz...

İLAHİ AŞK

Aşk, Allah sırlarının usturlâbıdır*, demiştir Hz. Mevlana Celalettin Rumi (Mesnevi (Cilt 1, B.110.) Hakiki aşk: Mutlak varlığı; yani Allah'ı sevmektir. Hakk'tan başka her şeyden geçmektir. Hakiki aşka eren kişi kendinden geçmiş, fenafillaha ermiştir. Peygamber efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (sallallahu aleyhi ve sellem) hadislerinde Allah'tan katksız sevgi istemiştir. Katksız sevgi, Allah'ı gönülden sevmektir. Bu noktada "saf sevgi" yüce hallerin en temel noktasıdır. Aşk, sevenin sevgilisinde kendi sıfatlarından sıyrılıp, sevgilisinin sıfatlarına bürünmesidir. Aşk, ruha teslim olmaktır. Dış gözünün kör olması, iç gözünün bütün varlığa açılmasıdır. Hadisi kutside denilir ki aşğın gözü kör, kulağı sağırdır.

Her şey sevgilidir, aşksa bir perde; diri olan sevgilidir. Aşksa bir ölü, aşka rağbeti olmayan kanatsız bir kuşa benzer, eyvahlar olsun ona! Önümde, ardımda sevgilimin ışığı olmadıkça önü sonu aklım nasıl alır benim ? Aşk bu sözün dışa vurulmasını ister, ayna gammaz olmaz da ne olur ? Bilir misin aynan neden gammaz değil? Yüzünden pası silinmemiş de ondan! (Mesnevi Cilt 1 B. 30-35)

Yukarıdaki beyitten anlaşıldığı üzere baktığımız, gördüğümüz, dokunduğumuz, hissettiğimiz, kokladığımız, seyrettiğimiz, tat aldığımız, gözümüzün gördüğü, gönlün yaşadığı her şey sevgilidir. Aşksa perdeden perdeye geçer, perdede var olan ise Allah'ın –celle celaluhu- tecceliyatıdır yani Allah'ın sıfatlarıdır. Kalbinde Allah aşkı olmayanın yolu meçhuldür. Aşğın ise dili, kalbi, onun zikri ile ıslak olmalı ki kalbindeki kir pas silinmiş, arınmış olsun. Yoksa aşık sadece düz yolda yürür durur, renksiz ve tatsız olarak.

Diğer bir beyitte ise "Âşıklık, ister o cihetten olsun, ister bu cihetten, âkıbet bizim için o tarafa kılavuzdur. Aşkı şerh etmek ve anlatmak için ne söylersem söyleyeyim, asıl aşka gelince o sözlerden mahçup olurum. Dilin tefsiri gerçi pek aydınlatıcıdır, fakat dile düşmeyen aşk daha aydındır. Çünkü kalem, yazmada koşup durmaktadır, ama aşk bahsine gelince çatlar, âciz kalır." buyrulur. (Mesnevi, Cilt 1, B.110)

Bu beyitte anlatılmak istenen ise aşıklık ister mecazda olsun ister hakikatte olsun akıbeti bizim için kılavuzdur. Bizler bir çiçeği sevmiş olsak o çiçek üzerinden Allah aşkına ulaşmış oluruz. Nasıl mı? Çiçeğe bakarız, çiçekte zikreden Allah var, çiçeğe rengi veren, kokuyu veren, topraktan yaratan, yeşerten, ince mimari detayları ile şekillendiren Allah var. Çiçeğe baktıkça bakarız, baktıkça bakarız, seyrettikçe seyrederek sonra çiçekle konuşmaya başlarız, çiçeğe aşık oluruz oysaki aşık olduğumuz onu yaratan Allah'tır. Bir de dile gelmeyen, sözcüklere dökülemeyen aşk vardır ki bu, aşkın en yüksek mertebesidir. O, aşkların en mukaddesi olan ilahi aşktır. Her müminin kalbinde Allah aşkı vardır ve her aşk kendi renginde, kendi dilinde, kendi içselliğinde, kendi manasında, kendi derinliğindedir. Kalem bunu nasıl anlatabilir ki?

Bir de Allah aşıkları, Allah dostları vardır. Veliler, evliyalar, enbiyalar, erenler, ermişler, mürşidi kamiller manevi yolculuğumuzda bizlere rehber niteliğindedirler. Allah'ın zikir meclisinde bulunmak, Allah'ın ahlakı ile ahlaklanmak, Allah'ın edebi ile edeplenmek ve Allah aşkı ile ilahi aşkı tadabilmek, Peygamber Efendimizle bu muhteşem yolculukta yürüyebilmek hamd sebebibimizdir.

İlahi aşkı tadan, yaşayan bir müminin gönlünde zerrece hille olmaz. Yunus Emre der ki "Zerrece kalmadı kalbimde hile sıdk ile girmişim ben bu hak yola." İlahi aşka mazhar olan müminlere müjdeler olsun ki en güzel haller ile hallenmektedirler. Onların göz bebekleri Allah'tır; renkleri, tenleri, canları, nefesleri Allah'tır. Bu aşk halden hale sokar onları, bazen en derin acı ile hasbihal eder bazen de geceler boyunca gözyaşı dökerler. Sevgilinin Cemalullahını görebilmek için. İşte ne mutlu o Allah dostlarına, aşkı aşk ile yaşayanlara!

Allah aşkı mümini güzel ahlaklı yapar, güzel ahlaklı olan mümin farzları yerine getiren nafileler ile de Allah'a ulaşan, sünneti Resulullah'a sımsıkı bağlı olandır. Farz ibadetlerimizden namaz ve oruç bahsine baktığımızda, müminler bu ibadetlerini ifa ederler, burada önemli olan "manadır." Namazda mana, oruçta mana, güzel ahlakta mana, kul olmakta mana, sünneti Resulullah'a uygun yaşamda mana yani aşk ile namaz kılmak, aşk ile oruç tutmak, aşk ile haramlardan uzak durmak, aşk ile Kur'anı Kerim'i okuyup anlamaktır. Sufiler ibadetlerinin hepsini Allah'ı sevdikleri için saf sevgi ile yaparlar. Fani aleminden öte alemlere götüreceğimiz en güzel şey aşktır. Öyleyse ahiret bohçanıza aşk koyun, ilahi aşkınızı koyun. Gönül bahçenize sevgi ekin, en güzel sevginiz ilahi sevgi olsun. Bu sevginin temeli ise haramlardan uzak durmak, nafilelerle Allah'a yaklaşmak ve Allah'ın zikir meclislerinde bulunmak, alimlerin sofralarında oturmaktır.

Her bireyin gönlünde yaşattığı bir aşk vardır. Kimi babaya, anaya, evlada kimisi dünyaya, mala, şana, şöhrete aşıktır. Kimi aşkını mecazda yaşar kimi de hakikatte, kimileri de tüm bu beşeri aşklardan sıyrılmış olup yalnızca ilahi aşka aşıkırlar. Kalplerimize muhteşem duyguyu veren, aşkı veren Allah'tır (celle celaluhu). Bu duygu da Allah'ın sıfatlarının tecelliyatıdır. Tüm aşklar geçicidir; daim olan, aslolan aşk ilahi aşktır. Dünyevi aşklardan sıyrılıp ilahi aşk ikliminde mevsimler boyunca ıslanmak dileği ile buyrun halakayı zikrullah. Bir kez aşk ile Allah dese lisan, dökülür cümle günahlar misli hazan...* Aşk ile kalın.

Asel TOPRAK

*Üstürlap üstüne gök kubbsinin haritası çizilmiş yarım daire şeklinde biralettir Bununla gökteki yıldızların bulunduğu yerler, güneşin doğup batışı ile zeval vaktinin saati bilinir'

*Süleyman Çelebi, Vesiletün Necat.

“Aşkı şerh etmek ve anlatmak için ne söylersem söyleyeyim asıl aşka gelince o sözlerden mahçup olurum. Dilin tefsiri pek aydınlatıcıdır.”
Hele ki söz onların aşkına gelsin! Onlar ki bize kördüğüm gibi sevmeyi, rüyaya itaat etmeyi, eş olmayı öğretti...

Aişe (radiyallahuanh);
Müminlerin annesi, Ebû Bekir Sıddık'ın göz bebeği,
Kara sevdalısı Rasulullah(sallallahualeyhivesellem)'in,
Şahidi vahyin, son kitabın, hicretin, kanın, gülün, vedanın,
Şahidi Bedir'in, Uhud'un, Hendek'in ve Hayber'in,
Şahidi iki şehrin, Mekke'nin ve Medine'nin,
Hizmetkarı ilmin ve fedaisi aşk-ı Muhammedi'nin...

Bu ilme aşık kadının yolculuğunun başlangıcı ilmiledün ileydi. Peygamberliğin 46. cüzünden bir cüz olan rüya ile. Bir melek zümrüt yeşili ipeklerin arasından uzatarak, bu senin eşin, diyordu Resulullah'a. Oydu, aileydi yüz gösteren. İkinci rüya: Kardan, pamuktan daha beyaz ipekleri göstererek, bu senindir, diyordu melek... Süt beyaz pırıltılar içinden Aişe idi ona bakan. Üçüncü rüya: Hadra renkli ipekleri vererek, senindir ve eşindir, diyordu melek. Aişe idi. "Benimdir şayet Allah izin verirse." Dedi Rasulallah sallallahu aleyhi ve sellem.

O, rüyada gösterilen Rasulallah 'ın -sallallahu aleyhi ve sellem- en sevdiği, kördüğüm gibi bağlandığı, nikahı cennette kıyılan mübarek kadın Aişe... Peygamberle sözlendiğinde 16 yaşlarındaydı. Hiç büyümeyen, öğrenmeye, bilgiye doymayan Aişe... Çocukluğunda da babası Ebu Bekir –radiyallahu anh- seferden döndüğünde, ablası Ema hediyeler beklerken, o hep yeni hikayeler yeni yerler dinlemek için kervanı yolda karşılardı. Her ne duyduysa unutmaz, sorgular, iyice pekiştirir, sonra bu bilgiyi öğrenmek isteyen herkesle paylaşırdı. "İlim talebi için yola çıkan kimse dönünceye kadar Allah yolundadır." buyuruyordu Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem ve yine "İlim üçtür, bunlardan fazlası fazilettir. Muhkem ayet, kaim sünnet, adil taksim." buyuruyordu. Hz. Aişe de -radiyallahu anh- aynen bu şekilde dinliyor, soruyor, hafızasına mih gibi kazıyor ve uyguluyordu bu hadisi şerifleri. İlme olan aşkı Resulullah'a olan aşkıydı, onunla biraz daha fazla konuşmak, mübarek ağzından dökülecek bilgileri öğrenmekle beslenirdi ruhu adeta. Onun bu merakı peygamberimizin hoşuna gider, ona ayrı bir muamele ile yaklaşır, her şeyi ona öğretmeye çalışırdı. Peygamberin etrafında kuş gibi cıvıldaşan, küçük hikayecisiydi sanki. Kuran-ı Kerim'den ezber okur, Rasulallah sallallahu aleyhi ve sellem dinlerdi. Her duyduğunu kalbine nakşederdi. O benim nakkaşımdır, derdi Rasulallah için, kalbimi o yazmıştır... Kalp ki vücudun padişahıdır.

Aişe radiyallahu anh, peygamberimizin vefatından sonra kendini tamamen ilim tahsiline adanmıştır. Ashap bir çok konuda kendisine danışır, duyduklarını kendilerine öğretmesini isterlerdi. Günümüze kadar ulaşmış hadis kitaplarının toplamında dört yüz küsur aktardığı hadis bulunmaktadır. Yüce Allah –celle celaluhu- Tevbe Suresi'nin 122. ayetinde "Her kabileden bir cemaatin dini iyice öğrenmeleri gerekmez miydi?" diye buyuruyor. Yine Nahl Suresi'nin 43. ayetinde "Eğer bilmiyorsanız ehli zikre sorun." buyuruyor. Kesin bir emirle öğrenmeyi emrediyor. Kur'anın taşlara, hayvan derilerine yazıldığı, ilimden bir zerre öğrenmek için günlerce yol gidenlerin yaşadığı bir dönemde ilmin, sünneti seniyyenin kadın savaşçısıydı Hz. Aişe radiyallahu anh. Tüm imkansızlıklarla kalbine kazıdı her cümleyi, peygamberimizin her davranışını... İstedığımız her bilgiye bir tık ötede ulaşabildiğimiz uzay çağında, yaşadığımız dini öğrenmemek müminlerin annesi Hz. Aişe validemize saygıda kusurdur nazarımda.

Hız. Mevlana Mesnevi'sine "Dinle!" diye başlıyor. İlmin anahtarı önce tüm kalbinle inanıp sonra dinlemek. Sen yeterki öğrenmeyi iste, kendini Hz. Aişe gibi ilme ada, Allah –celle celaluhu- muhakkak ki sana bir kapı aralayacak, belki rüyanda öğretecek, belki ayaklarını bir ilim meclisine çevirecektir. Yüce Allah –celle celaluhu- hepimizi onun Hakka Suresi, 12. ayette buyurduğu "belleyici kulaklardan" eylesin.

Feraye SEVİNÇ

SEMA

Bismillahirrahmanirrahim.

Bu yazımızda semanın tanımını Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) zamanından ve ashaptan örneklerle, hadis-i şerifler ve sünnetle aktarmaya çalışacağız inşallah. İlim açısından faydalı olmasını dilerim. Konuya başlamadan önce bir meseleye yaklaşma standardı ve usulünü belirleyen hadis-i şerifi paylaşmak gerekir:

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem), Hz Muaz (radiyallahu anh)'a sordu: "Sana hâlli için herhangi bir dava getirildiği zaman nasıl ve neye göre hüküm verirsin?" Hz. Muaz: "Allah'ın kitabındaki hükümlerle hüküm veririm." dedi. Resûl-i Ekrem Efendimiz, "Eğer Allah'ın kitabında onunla ilgili bir hüküm bulamazsan neye göre hüküm verirsin?" diye sordu. Hz. Muaz: "Resûlullahın sünnetine göre hüküm veririm." dedi. Resûl-i Ekrem Efendimiz bu sefer, "Resûlullah'ın sünnetinde de onunla ilgili bir hüküm bulamazsan ne yaparsın?" diye sordu. Hz. Muaz: "O zaman, kendi görüşüme göre içtihat eder, hüküm veririm." dedi. Resûl-i Ekrem Efendimiz bundan son derece memnun oldu. Bu memnuniyetini şöyle ifade etti: "Allah'a hamdolsun ki, Resûlullah'ın elçisini, Resûlullah'ın razı olduğu şeye muvaffak kıldı."¹

Bu yazıyı hazırlarken bizim konuyu ele alış şeklimizin de bu doğrultuda olmasına gayret ettik. Sema konusu ulema arasında ihtilafli bir konu olduğu için farklı içtihatlar bulunmaktadır. Hakkında kesin olarak helal veya haram hükmü bulunmayan eylemleri icra ederken kendimize alacağımız ölçüyü aşağıdaki hadis-i şerifler açıklamaktadır:

- Hz. Ebu Hüreyre anlatıyor: "Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdular ki: "Ben sizi terkettikçe siz de beni bırakınız zîra, sizden öncekileri, suallerinin çokluğu ve peygamberleri üzerindeki ihtilafları helâk etmiştir. Öyle ise sizi bir şeyden nehiy mi ettim (niçin, neden diye sormaya kalkmadan) ondan kaçının. Bir şey emrettiğim zaman da onu elinizden geldiğince yapmaya çalışın (soru sormayın)."²
 - Sa'd İbnu Ebî Vakkas (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdular ki: "Müslümanlar içinde, Müslümanlara karşı en büyük cürüm işleyen kimse odur ki, haram kılınmamış olan bir şey hakkında soru sorar da bu suali sebebiyle o şey haram kılınır."³
 - "Helal, Allah Teâlâ'nın kitabında helal kıldığı şeydir. Haram da Allah Teâlâ'nın kitabında haram kıldığı şeydir. Hakkında sükût ettiği şey ise affedilmiştir. Onun hakkında soru sormayınız."⁴
- Yukarıdaki hadisi şerifleri örnek olarak ihtilafli konular hakkında helal mi haram mı diye tartışmak yerine Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) zamanındaki örneklerle yer vereceğiz.

Nitekim Allahu Tealanın helali haramı helal yapmak konusunda kesin nehiyleri mevcuttur:

- “İhtilafı bir işin hükmünü öğrenmek için Kuran’a ve sünnete bakın!” (Nisa, 59)
 - “Ey müminler, Allah’ın helal kıldığı temiz şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın, Allah haddi aşanları sevmez.” (Maide, 87)
 - “Resûle itaat eden, Allah’a itaat etmiş olur.” (Nisa, 80)
- Allah sınırlarını dikkate almayıp haddi aşmaktan esirgesin.
- “İhtilafı bir işin hükmünü öğrenmek için Kuran’a ve sünnete bakın!” (Nisa, 59)
- “Ey müminler, Allah’ın helal kıldığı temiz şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın, Allah haddi aşanları sevmez.” (Maide, 87)
 - “Resûle itaat eden, Allah’a itaat etmiş olur.” (Nisa, 80)
- Allah sınırlarını dikkate almayıp haddi aşmaktan esirgesin.

Sema kelime manası olarak gökyüzü, işitmek, duymak, kulak vermek anlamlarına sahiptir. Ayrıca Mevlevi zikir meclislerine sema, bu meclise katılan dervişlere semazen, zikrin icra edildiği yere de semahane denir. Hadis usulünde de sema hadis öğrenme yollarından biridir. Bu metotta öğretici hadisleri ya ezberinden ya da kitabından okur. Öğrenci bunları dinleyerek ezberler veya yazar. Fıkıh alanında sema bahislerine baktığımızda, şarkı ve musiki dinlemek olarak ele alındığını görmekteyiz. Bu anlamda semayla ilgili Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) zamanından birçok nakil mevcuttur ve meşruluğuna dair dayandığımız en büyük deliller bunlardır. Örnek vermek gerekirse:

- Hz. Aişe ensardan bir yakınının düğününü yapar. Eve gelen Hz. Peygamber:
 - Gelini, güveyi evine gönderdiniz mi? deyince oradakiler:
 - Evet, derler. Bunun üzerine Rasûlullah (s.a.v.):
 - Gelinle beraber, def çalıp şarkı söyleyecek cariyeler de gönderdiniz mi? deyince Hz. Aişe:
 - Hayır, der. Peygamberimiz:
 - Ensarın pek çok gazelleri vardır, onlar eğlenmeyi de çok severler. Keşke ‘Size geldik, size geldik size selam, bize selam, Olmasaydı kızıl altınlar görünmezdi alınlar olmasaydı siyah buğdaylar semirmezdi vücudlar’ diye şarkı söyleyecek birini gönderseydiniz.” buyurur.¹⁵
- Âmir b. Sa'd anlatıyor: Bir düğünde Karaza b. Ka'b ve Ebu Mesud el-Ensân'ın yanına vardım. O esnada cariyeler şarkı söylüyorlardı.

"Siz Rasûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) ashabı ve Bedir ehli sindeniz. Sizin yanınızda böyle yapılıyor (ve siz ses çıkarmıyorsunuz)." dedi. Onlardan biri " İstersen otur, bizimle beraber dinle, istersen kalk git. Düğünde eğlenmek için bize izin verildi." dedi.⁶ Aynı hadise ile ilgili Ebu Davut et-Tayalisi'nin (V.204/819) rivayeti konumuza daha da açıklık getirmektedir: "Bize düğünde şarkı söyleme, aşırıya kaçmaksızın ölüde ağlama konusunda (Rasûlullah tarafından) izin verildi."⁷

- Yine Hz. Enes'in bildirdiğine göre Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem), Medine'nin bir yerinde def çalıp şarkı söyleyen bir grup genç kıza rastlar, onlar şarkılarında:
Biz, Neccâr oğulları kızlarıyız
Ne güzel komşumuzdur Muhammed, deyince Hz. Peygamber de
"Allah biliyor ki ben de sizi çok seviyorum." der.⁸
- Bir kurban bayramında Hz. Aişe, ensardan iki cariyeyle def çalıp şarkı söyleyerek eğlenirken eve Hz. Peygamber gelir, eğlencelerini kesmemek için yüzünü öbür tarafa çevirerek yatar. Eğlence devam ederken, bu sefer eve Hz. Ebu Bekir gelir. Onların bu halini görünce, kızarak:
— Rasûlullah'm evinde şeytan aletlerinin ne işi var? der. Az ileride yatmakta olan Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) yüzündeki örtüyü kaldırır ve:
— Bırak, bu bayramdır, diyerek onlara ses çıkarmaması için Hz. Ebu Bekir'i uyarır. Biraz sonra da Hz. Aişe cariyeleri gönderir.⁹
- Yine böyle bir bayram günü Hz. Aişe, Habeşlilerin mescidde oynadıkları mızrak-kalkan oyununu seyrederek. Olayı şöyle anlatır:
"Ben mi Rasûlullah'a söyledim, o mu bana seyretmek ister misin dedi bilmiyorum, evet dedim. Beni arkasına aldı, yanağım yanağında idi. Habeşlilere:
— Haydi Erfide oğulları, oynayın bakalım, dedi. Habeşlilerin oyununu usanıncaya kadar seyrettim. Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem):
— Yeter mi? dedi. Ben:
— Evet, deyince,
— Öyleyse içeri gir, dedi, ben de içeri girdim.¹⁰
İbn Hanbel, Hz. Peygamber'in bir gazveden döndüğü sırada zenci bir cariyenin def çalıp şarkı söylediğini kaydetmektedir.¹¹

“Asr-ı Saadet'teki bu uygulamalardan da anlaşılacağı gibi Hz. Peygamber, insanların biyolojik ve sosyal yöndeki istek ve ihtiyaçlarını çok iyi biliyor, bu arzuların, meşruiyet zemini içinde ve aşırılığa kaçmadan normal bir şekilde tatminine izin veriyor, hatta bazan onları buna teşvik ediyor, konuyu yeterince takdir edemedikleri için karşı çıkanları da ikaz ediyordu. İslâm; ne başıboş bırakmak suretiyle arzuları azdırır, ne de yok etmek, önüne duvar çekmek suretiyle bastırır, ifrat ve tefrite düşmeden, itidal noktasında ve meşru bir zeminde onları tatmin eder.”¹²

Bu örneklerle bakarak meşru daireler içinde düğünlerde, bayramlarda, gazve dönüşlerinde yani kültürel ve sosyal hayatın içerisinde sema meşru çerçevelerde icra edilmiştir diyebiliriz. Fıkhi olarak kendimize aldığımız ölçüler hadisi şerifler ve sünnetle çelişmeyen, ters düşmeyen içtihadlar olmalıdır. Buna güzel bir örnek de aşağıdaki içtihadtır:

İmam Gazalî Hazretleri musikîyi haram, mekruh ve mübah olmak üzere üç ana başlık altında inceler:

“Dünya arzusu ve şehvet hisleri ile dolup taşan kimseler için yalnızca bu duyguları tahrik eden sesler haramdır.

Vakitlerinin çoğunu buna veren, meşguliyeti âdet haline getiren kimse için mekruhtur. Allah sevgisi ile dolup taşan, duyduğu güzel ses kendisinde yalnızca güzel sıfatları uyandıran kimse için müstehaptır.”¹³

“Teganni, insanın Cenab-ı Hakk'a karşı meylini arttırıyorsa iyidir. Nefsi kabartıyorsa o da günahdır. Teganni aşğın aşkını, fasığın fıskını arttırır.”¹⁴

İnşallah bir mesele hakkında hüküm verirken ölçünün nasıl ve ne çerçevede olacağını hadisi şerif ve ayetlerle anlatmaya, semanın tanımını yapıp meşruluk dairesini sünnetten örneklerle açıklamaya çalıştık. En doğrusunu Allah bilir.

Hz. Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) bahsettiğimiz hadisi şerifte söylenmesini tavsiye ettiği dizelerle yazıyı sonlandırmayı arzu ettik:

“Size geldik, size geldik
Size selam, bize selam
Olmasaydı kızıl altınlar görünmezdi alınlar
Olmasaydı siyah buğdaylar semirmezdi vücutlar.”

Selamların en güzeli size olsun efendim...

Gülbeyaz UMER

1. Tabakât, 3:584; Müsned, 5:230; ibn-i Kesîr, Sîre, 4:199
2. Buhârî, İ'tisâm 2; Müslim, Hacc 412, (1337); Tirmizî, İlm 17, (2681); Nesâî, Hacc 1, (5,110)
3. Buhârî, İ'tisâm 3; Müslim, Fedâil 132, (2358); Ebü Dâvud, Sünnet 7, (4610)
4. İbn Mace, Et'ime 60; Tirmizî, Libas 6
5. Buhari, Nikâh 63; İbn Mâce, Nikâh 21
6. Nesaî, Nikâh 80.
7. Ebu Davud et-Tayalisi, V.204/819
8. İbn Mace, Nikâh 21.
9. Buhari, İdeyn 2; Müslim, Ebu'l-Huseyn Müslim b. Haccac el-Kuşeyri, el-Camui's-Sahib, İdeyn 16
10. Buhari, İdeyn 2.
11. İbn Hanbel, Fezâil, I, 334
12. Bütün Yönleriyle Asr-ı Saadet'te İslam, Beyan Yayınları: 4/497-501
13. İmam Gazali (İhyâ, II/279-81)
14. İmam Gazalî

SEMA EVRENİ, EVREN BENİ ANLATTI

Sadece deneyimlemek için, üzerinde çeyizim diye sakladığım tuz bulunan tahtanın üzerine çıplak ayaklarımın değdiği gün, ruhuma kadar beni ısıtacak ve aydınlatacak olan güneş ışığının içeri girebileceği yepyeni bir pencere açılmış meğer. Ruhumun derinliklerinde varlığını sürdüren lakin fiilen yaşanmamış yeni bir dünya, yeni bir deneyim. Dünyaya tutunabilmemi sağlayan bedenimin belki de en asil ve en güzel kullanım şekli. Ruhuma nüfuz etme gayretinde olan muhteşem bir zikir. Allah'ı –celle celaluhu- birçok şekilde zikretmek mümkün elbette. Lakin sema ile zikretmenin hazı benim bildiklerim arasında en güzeli.

Semaya başlamadan evvel gözümü kalbime diker, kollarımla kendimi sarıp iç dünyama dönerim. Çark ile birlikte kollarımı indirip Allah'a –celle celaluhu- teslim olur sonra da kucak açarım. Ruhumu kabzetmiş olan bu beden, sema esnasında tüm azalarını zikir için çalıştırır. Her bir çarkta dil ile ikrar ettiğim Allah lafzı kalbime ne zaman ki iner, işte o vakit huşu vücut bulur. Tennuremi giyene kadar aşama aşama yapmış olduğum talimlerin her biri ayrı bir hayat dersi oldu bana. Her bir aşama yeni bir başlangıç ve bir sonraki aşamaya destek. Talim yapmış olduğum tahta üzerinde sanki bir bebeğin ana rahminde geçirmiş olduğu evreleri deneyimliyordum. Kollar kapalı, önce yarım sonra da tam çark talimlerinin ardından kollarımı açtığım ilk gün yeni doğan bir bebeğin ağladığı gibi ağladım. Sanki o an Rabb'imle kucaklaştım. Her seferinde kollarım ile birlikte kalbim de havalandı. Ardından bana odaklanmayı ve attığım her yanlış adımda ne kadar da acı çekebileceğimi öğreten çivili tahta geldi. Buraya kadar öğrendiklerimi bundan sonra da kullanmak ve unutmamak üzere meslerime doldurdu. Derken beyazlara büründüm, gelin gibi göründüm. Artık yeni yuvamın yükümlülükleri vardı ve bunlar etek uçlarımdan beni çeğiştiriyordu. Dedim ya her bir aşama yeni bir başlangıç, sabır, mücadele ama asla başka biriyle kıyas değil. Sadece kendini yenileme ve geliştirme. İçinde kıskançlık barındıran hırs ile değil, kuvvet biriktiren azim ile yürüme.

Sema anında odaklanamamaktan kaynaklı her hatam beni evrene götürdü. Kendimi Dünya yerine koydum. Her ne kadar evrende bir sürü gezegen ile birlikte hareket ediyor olsa da eksenini etrafındaki dönüşü ve hızı kendine has idi. Sadece kendi işine odaklanmış ve Allah'ı -celle celaluhu- zikri sayesinde hiç durmadan en güzel dönüşünü yapıyordu. Buradaki sır kanaatimce aralıksız zikir ve Allah'a tam teslimiyetti. Allah lafzını unutmadan hızımı ayarlamaya çalıştım. Eteklerimin bir yörünge oluşturduğunu hissettim. Yörüngem ile bağlantı halinde olduğum için de ondan ayrı hareket edemeyeceğimi anladım. Bununla birlikte yörüngemin muntazamlığı, tennuremi giyerken ayarlamış olduğum büzgülerin ve hatta dikiminin ne derece düzgün yapıldığıyla doğru orantılıydı. Sema esnasında eteğimin diğer bir semazenin eteğine çarpması, yörüngeden çıktığının alarm sesiydi. Hafif bir sarsıntı sonrası göktaşları aklıma geldi. Onlar çarptığında dahi Dünya sarsılmadan dönüşüne devam edebiliyordu. Yaptığım işe odaklanmanın ne derece önemli olduğu da burada kendini hissettirdi.

Talimlerde dinlediğim her bir ilahi çarkımı farklı kılıyor. Hızımı ve ritmimi sanki onlar kontrol ediyor. Bazı ilahiler kalbime öyle bir etki ediyor ki artık orada Rabb'imden başka kimse kalmıyor. Acaba gezegenlerin de duyduğu bir tını, bir ses mi var ki hiç bıkmadan, yorulmadan aynı ritim ile evrende sema ediyorlar?

Sema beni evrenin işleyişi hakkında tefekküre daldırdı. Bulabildiklerim ile beni bana anlattı. Bir deryada yüzyorum. Tıpkı Dünya'nın evrende yüzdüğü gibi. Aramızdaki fark: Dünya Allah'a -celle celaluhu- tam teslim, ben ise hala kulaç atmaktayım.

TALİP SEM'AYA SARILDI GÖRMEK İÇİN SENİ

Aşkın yayılırken bedenin zerrelere,
Taşınır feryatlar arzdan göklere,

An be an ölümü arzularken içten içe
Semaya sarıldım görmek için seni.

Dağıtmışlıklar dağılmışlıklarla çevrili,
Bilmem temizlenmek için hangi şarabı içmeli,

Ayete hadise mürşide nakış gibi işlenmeli
Semaya sarıldım görmek için seni.

Günahlar dolu aşar arşı gökleri,
Ne zaman kırılır söyle nefsin istekleri,

Gönülden tövbe özendirir melekleri,
Semaya sarıldım görmek için seni.

Her şey bir bir terk ederken beni,
Yanımda buldum hep sesini gölgeni,

Yürekten diledim ebede kadar zikrini,
Semaya sarıldım görmek için seni.

Kaybolmuş görürken güçsüzlükte beni,
Hep aradım durdum bendeki seni,

Gönlüme işledim aşığının gözlerini
Semaya sarıldım görmek için seni.

Gören ansızın sanır, seni zikretmeyi
Mana ehli görür derinlerdeki ismini

İstemem al artık benden cismimi,
Semaya sarıldım görmek için seni.

Artık dizlerim tutmaz, canım dayanmaz,
Söylenenler urganı gerdi de gerdi.

Canım bedenimden ayrıldı son nefesini verdi.
Semayla uyandım kavuşturdun beni,

Semayla uyandım gösterdin ey yar seni!

Edibe Zehra İPAR

DUA VE YOL

Bakara suresi, 186. ayet: Kullarım beni sana soracak olursa, muhakkak ki ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da benim çağırma cevap versinler ve bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar."

Dudaklarını bile kıpırdatmadan,

Hatta gözlerin de kapalı

Her şeyini

Her şeyi var edene anlatabilirsin

Çarenin sahibinin kapısını çalmak için

Bir kez ALLAH demen yeterli yürekten

Tüm dünya sana sağır olsa ne olur ki?

O var

O hep duyar...

Bir yol var adı doğru yol.

Geri kalan tüm yollar yanlış

Hazreti Mevlana, benim güzel pirim

O da bir yolcuymdu.

Hem de en güzel yolları en güzel şekilde yürüyen

Muhammed Mustafa sav'in ayak izinde.

Dilinde hep ALLAH zikriyle

Yol yürümek kalben hep onunla olmak.

Dilinde kalbinde hissetmek...

Herkesin duası kendi kadar da

Bu ariflerin duaları ne ola ki biz de etsek

Amin desek

Rabbim bizi de katsa o dualara dedim.

Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem en çok şöyle dua etmiştir:

"Ey Allah'ım! Ey Rabbimiz! Bize dünyada iyilik, güzellik ve nimet ver, ahirette de iyilik, güzellik ve nimet ver ve bizi ateş azabından koru." (Buhârî, De'avât, 55) Amin.

Hz. Mevlana da Mesnevi'de dua konusuna sıkça değinmiş. Bizlere duayı çokça etmemizi nasip etmiştir. Birkaç ruha dokunan beyitle pirimizin dua örneklerinden de verelim ki yazımız can bulsun, canların el açıp Allah demesine vesile olsun inşallah.

Güç yetiremiyorsan, lütuf kâbesine uçup çaresizliğini çare kılana arz et.

Ağlayıp inlemek güçlü bir sermayedir. Küllî rahmet ise daha güçlü bir dadıdır.

Dadı ve anne, çocuğu ne zaman ağlayacak diye bekler durur.

Allah, sizin hacet çocuğunuzu, ağlasın da içeceği süt ortaya çıksın diye yarattı.

Dedi, "Allah'a dua edin." Ağlamayı eksik etme ki rahmet sütleri çağlasın.

Rüzgârın ninnisi, bulutların süt yağdırması, bizim için tasalanır, biraz sabret.

"Gökte size rızık vardır." Duyduğun halde, bu aşağılara niçin yapışıp kaldın?

Bil ki korkun ve umutsuzluğun, gulyabani sesidir. Kulağını tutmuş, seni çukurlara sürükler.

Yol aşkla yürünür,

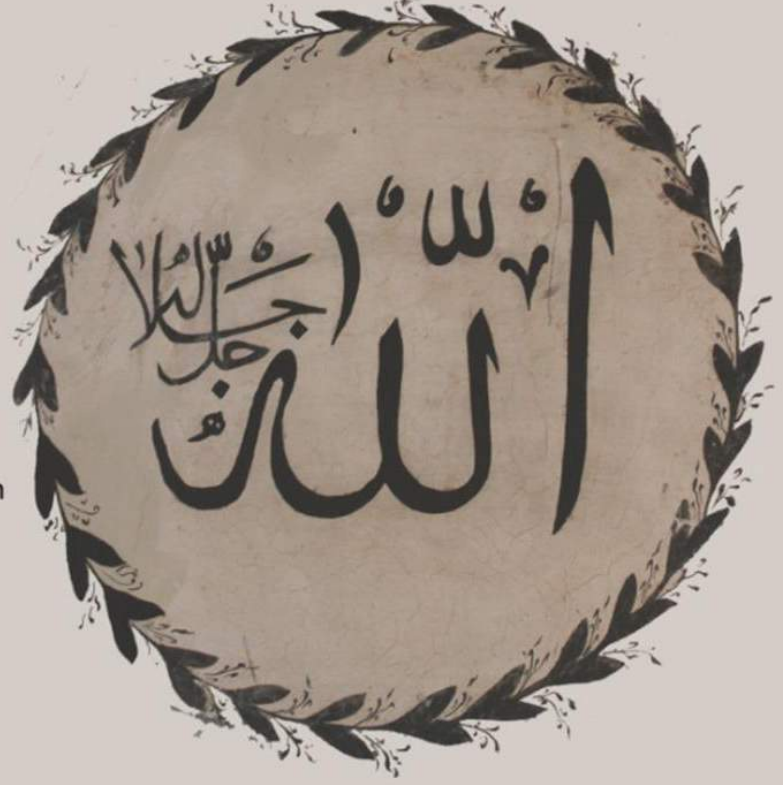
Yol adıyla yürünür O'nun.

O zaman el açmalı

Yürek açmalı her an

Yolun sonu aşk olsun,

Yolumuz dua olsun diye...

ÇAY SOHBETLERİ

-Ey gönlümüze misafir olan yolcu! Dünya hayatını bir ağacın altında gölgelenen sonra da oradan kalkıp giden binimli bir yolcu olduğunu söyleyen Peygamberin yolunda giden yolcu! Bir bardak çay ki yoluna ferahlık versin, gönlüne kuvvet, diline tat olsun. Dosttan gelen ikram ruhuna şifa versin. Bir bardak çay dostluğumuza yoldaş olsun...

-Pirimiz buyurur ki "Hiç defineyi bilinen yere koyarlar mı? İşte kurtulmanın, halâs olmanın da zahmet ve meşakkatlerde gizlenmesi buna benzer. Burada hatıra birçok tereddütler, şüpheler gelebilir. Ama iyi at kösteklerini kırar, bukağından kurtulur. Onun sevgisi şüphe ve tereddütleri yakan bir ateştir. Gündüzün nuru bütün hayalleri siler süpürür." (Mesnevi cilt3/1134-35-36-37) Ey sevgi yoluna baş koyan misafir, senin şüphe ve tereddüt bukağını kıran nedir?

-Benim kendimce bir serüvenim var. Haramların, yıkıntıların olduğu uç bir noktadan geliyorum buraya. Hep geriye dönerim diye düşünüyordum. Bu şüphe ve tereddüt kabuğunu kıran üstad hatta sevgili diyeyim, Onda ikizimi görmem oldu.

-Pirimiz buyurur ki "Sevgiden acılıklar tatlılaşır, sevgiden bakırlar altın kesilir, sevgiden tortulu bulanık sular, arı duru bir hale gelir. Sevgiden dertler şifa bulur, sevgiden ölü dirilir. Sevgiden padişahlar kul olur." (Mesnevi cilt1/2580-81-82) Ey sevgi yoluna baş koyan misafir, nedir sevginin sende dönüştürdüğü?

-Onun adıymış aslında hep söylediğim. Bir gariplik, bir yalnızlık varmış sanki ötelere gelen. Onun dokunuşuyla anlam kazanmış gibi; tat oymuş, aslında aradığım oymuş...

-Pirimiz buyurur ki "Sevgi, düşünce ve manadan ibaret olsaydı senin oruç ve namazının zahiri suretleri de kalmaz yok olurdu. Dostların birbirine armağan sunmaları, dostluğa nazaran ancak görünüşe ait şeylerdir. Fakat bu suretle o armağanlar gönüllerde gizli bulunan sevgilere şehadet eder. Çünkü ey ulu kişi iyilikler gizli şahittir." (Mesnevi cilt1/2625-26-27-28) Ey sevgi yoluna baş koyan misafir, senin sevgine şahitlik eden nedir?

-Benim sevgimin şahidi susma orucu. Herkesin dokunduğuna dokunamamak şahidim. Şeriat, akıl dokunduruyor ama aşk dokunmama izin vermiyor. Hani üstad diyor ya; aşk kan ister, sevgi kan ister. kalbini yarararak ciğerinden kan akıtarak aşığın dilinden maşuğunu anmasıdır...

-Ey sevgi yolunun yolcusu Pirimizin sözleri ile tatlısın çayın. Bir yol var; yakut, o yolla güneşten gıdalanır. Bir yol var; o yolla güneşin ve tesiriyle yakut olur. Bir yol var, güneş o yola lâli kızılaştırır. Bir yol var, o yolla nala kıvılcım saçma hassasını verir. Bir yol var, güneş o yolda meyveleri oldurur. Bir yol var, o yolla korkaklara yürek verir. (Mesnevi cilt1/3780-81-82) Allah, yolunda muinin olsun...

Gönül HURMACIOĞLU

HASTALIK : GÜNAHLAR İLAC : TÖVBE

Günahkârlık duygusu insanların büyük çoğunluğunun tecrübe ettiği bir olaydır. Kişi günahlarının neticesinde yalnız kalma isteği, kendini cezalandırma isteği gibi psikolojik eğilimlere düşebileceği gibi bu günahlarının kendisini Allah'tan uzaklaştırıcı birer tuzak olduğunu fark ederse bu bilinç onu doğru yola, tövbe ve pişmanlığa götürüp onun manevi gelişimini güçlendirebilir. İşlediği haramlar ve yaptığı kötülüklerden pişmanlık duyan kişinin Allah'a başvurması kişiliğinin olgunlaşması ve manevi yolculuğunun bir başlangıcı sayılabilir.

Her kötülük insanın ruh halini bozar. Ebu Hureyre'den *-radiyallahuanh-* rivayet edilen bir hadisi şerifte *"Kulum günah işlediği zaman kalbinde siyah bir nokta meydana gelir. Eğer tövbe ederse o leke kaldırılır. Tekrar günaha dönerse o leke büyür ve kalbi tamamı ile örter."* buyrulmuştur. İşte bu nedenle tövbe etmenin insan hayatındaki rolü çok büyüktür. Tövbe etmek insanı asıl, sağlıklı haline (fitratına) dönmeye, yeniden hayata bağlanıp, ümitle yaşama isteğine ve diğer insanlarla güven ilişkisini güçlendirmeye sevk eder. Her gün tövbe etmek insanın psikolojisini düzeltir.

Tövbede samimi olmak ise Hz. Ömer efendimizin peygamberimizden rivayet ettiği gibi, tıpkı sağılan sütün, memeye geri dönmeyeceği gibi Nasuh tövbesi ile tövbe edip o günaha bir daha dönmekle mümkün. Bir şeyi Allah haram kıldı diye o işten Allah için vazgeçmektir. Bu konuda yüce Allah *-celle celaluhu-* *"Ey müminler (inananlar), yürekten tövbe ederek (nasuh tövbesi ile) Allah'a dönün ki Rabb'iniz kötülüklerinizi örtsün ve sizi içlerinde ırmaklar akan Cennetlere koysun."* (et-Tevbe, 9/8) buyurmuştur.

Elbette iyi insan olmak hiç kötülük işlemek değildir. Çünkü Ebû Hureyre'den *-radiyallahu anh-* rivayetle Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem *"Canım elinde olan Allah'a yemin ederim ki eğer siz günah işlemeseydiniz, Allah sizi yok eder, yerinize günah işleyip tövbe eden, Allah'ın da bağışladığı başka kavim getirirdi."* [Müslim] buyurmuştur.

Peygamberimiz *-sallallahu aleyhi ve sellem-* günahsız olmasına rağmen her gün yetmiş defa tevbe ve istiğfar ettiğini söylüyor: *"Ey insanlar, Allah'a tevbe edin! Muhakkak ki ben (de en azından) günde yüz defa tevbe ederim."* Müslim, Zikir ve Dua/12

Yine buyuruyor ki *"İstiğfar kulun şöyle demesidir: Allahım! Sen benim Rabb'imsin. Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Beni sen yarattın. Ben senin kulunum. Gücüm yettiğince ezelden sana verdiğim söz ve vaadime bağlıyım. Yaptıklarımın şerrinden sana sığınırım. Üzerimdeki nimetini ve günahlarımı sana ikrar (itiraf) ediyorum, beni mağfiret buyur. Çünkü günahları ancak sen bağışlarsın."*

Rabbimiz *"Hiç şüphesiz Allah hem çok tövbe edenleri, hem de çok temizlenenleri sever."* (el-Bakara, 2/222) ayetinde tövbenin lüzum ve faydasına işaret etmektedir. Öyleyse Allah'a imân etmiş kişiler, bilerek veya bilmeyerek günah işledikleri zaman hemen Allah'a yönelip tövbe etmekten çekinmemelidirler. Çünkü yüce Allah samimiyetle kendisine yönelenleri sever. Bu bakımdan inananların tövbe etmekten korkmamaları, yaptıkları büyük veya küçük günahları için ne zaman olursa olsun, geciktirmeden hemen Allah'a yalvarmaları, Allah'a olan bu inançlarının gereği olmalıdır.

ÇOCUKLARDA DİL VE KONUŞMA BOZUKLUKLARI

“Bir kadın Âişe’ye, radiyallahu anha, geldi. Âişe ona üç hurma verdi. Kadıncağız her (iki) çocuğuna birer hurma verdi ve kendine de bir hurma alakoydu. İki çocuk hurmaları yediler ve annelerine baktılar. Kadıncağız alakoyduğu hurmaya dönerek onu böldü de her çocuğa yarım hurma verdi. Sonra peygamber ,sallallahu aleyhi ve sellem, gelince Âişe peygambere (hadiseyi) anlattı.”

Peygamber şöyle buyurdu: “Bundan neden taaccüp ediyorsun? O kadıncağızın, her iki çocuğuna ettiği merhamet sebebiyle Allah ona rahmet etmiştir.”¹

Çocuklarımız dünyaya geldiğinden itibaren artık çocuklarımıza aynı bu hadisi şerifteki anne gibi merhamet etmeye, onları kendimizden daha fazla düşünmeye başlarız. Bebeklikten itibaren Allah’ın fitraten yüklediği merhamet duygusuyla birlikte çocuklarımızın ağlama tonundan neye ihtiyacı olduğunu anlar hale geliriz. Öyle ki konuşmaya başladığında da bazen bunu devam ettirir, ne istediğini söylemesine gerek kalmadan bir bakışıyla durumu çözer ve ihtiyacı olan şeyi ona veririz. Tuvaletinin geldiğini ve tuvalate gitmek isteğini söylemesini beklemektense hemen yüz ifadesinden ihtiyacını anlar ve söylemesine fırsat vermeden ihtiyacına yönlendiririz. Amacımız onu en iyi şekilde eğitmek ve büyütme, ancak bu durum çok sık devam ettiğinde çocuğun dil ve konuşma gelişiminde geriliklere yol açabilmektedir. Dil ve konuşma gelişimindeki aksamalar sadece bu bahsettiğimiz durumdan kaynaklanmaz. Çocukla ailede az iletişime geçilmesi, ağız ve dil yapısındaki fizyolojik bozukluklar, yaşadığı travmalar vb. birçok etken çocuklardaki dil ve konuşma bozukluklarına sebep olabilmektedir.

Çocuklar önce ağlayarak konuşur ardından bu süreci sesleri taklit etme, sözcük üretme, sözcük dağarcığını geliştirme ve sonunda kısa cümleler kurmayla devam ettirirler. Bu süreç sağlıklı ilerlemediğinde bazı gecikmeler yaşandığında ise dil ve konuşma güçlüğü rahatsızlıkları çocukta gözlemlenebilir. Dil ve konuşma güçlüğü; çocuğun dil gelişiminde gecikmeler olduğunda, çocuğun konuşmasının diğerlerinden farklı olduğunu anlayabildiğimiz ve diğerleriyle iletişimin koptuğu durumlardır.

Gecikmiş konuşma, artikülasyon bozukluğu, kekemelik, fonolojik bozukluk dil ve konuşma güçlüğüdür. Gecikmiş konuşma, çocuğun yaşına göre olması gerekenden geride olduğu rahatsızlık türüdür. Hiç konuşmama, sadece birkaç kelime bilme, anlamlı cümleler kuramama vb. belirtiler gözlenir. Bu durum çocukla az iletişim kurulması, işitme yetersizlikleri, ciddi sağlık problemleri gibi birçok sebepten kaynaklanabilir. Başkalarının konuşmaları onların pek ilgilerini çekmez ve işaret ederek isteklerini belirtirler. Anlaşılmadıklarında ve kendilerini ifade edemediklerinde sinirli ve hırçın davranabilirler. Artikülasyon bozukluğu, seslerin çıkış yeri, hızı, zamanının ayarlanması ile ilgili kelime üretim hatalarından kaynaklanır. Fonolojik bozuklukta ise bazı seslerin çıkarımında hatalar vardır. Örneğin “ç” harfini söyleyemeyip “ş” olarak ifade eden çocuklar bu duruma örnek olarak verilebilir. Sesletim sorunları (artikülasyon bozukluğu ve fonolojik bozukluk) serebral palsi, yarı dudak, işitme kaybı ya da ağız yapısıyla ilgili diğer sorunlar (diş sorunları) gibi durumlar karşısında çıkmaktadır. Tedavide bu çocuklarda dil, yanak, çene ve nefes egzersizleri gibi teknikler kullanılarak çalışılır.

Kekemelik ise konuşmanın akıcılığında yaşanan bir rahatsızlıktır. Kişinin konuşurken kekeleme kaygısı ile birlikte sözcükleri kurarken duraklaması, tekrarlama ve uzatması gibi ritim ve akıcılığında meydana gelen sorunlar neticesinde gerçekleşir. Kekemeliğin tedavisi diğer konuşma bozukluklarıyla karşılaştırıldığında daha meşakkatli bir süreç gerektirmektedir.²

Özetle dil ve konuşma güçlüğü birçok sebepten kaynaklanabilir ve birçok alt basamağı vardır. Ebeveynlerin bebeklikten itibaren çocuklarının istediklerini ses tonlarından dahi ayırt edebildikleri, bu yüzden bazen çocuğun yaşadığı rahatsızlığı tespit etmekte zorlandıkları görülmektedir. Anneler bazen “Ben oğlumun dediğini anlıyorum, bence bir sıkıntısı yok.” gibi söylemlerle bazı çocukların rahatsızlığının tespit edilmesi gecikmektedir. Çoğu zaman çocuk okula başladıktan sonra öğretmeni ve arkadaşları ile arasında iletişim problemleri ortaya çıkmaya başlayınca durum fark edilmektedir. Bu sebeple çocuğunun yaşitlarından farklı yukarıda bahsedilenlere benzer bir belirti gözlemlendiğinde mutlaka çocuk doktoruna gidilmelidir. Erken müdahale ile çocuklar yaşadıkları bu problemleri daha rahat atlatabilmektedir. Bazı durumlarda dil ve konuşma terapisti ile rahatsızlık giderilirken bazen de çocuklarda olan fiziksel sorunlar küçük operasyonlarla halledilebilmektedir.

Ayşe YEŞİL

1 Hanefi AKIN, El-Edeb'ül Müfred Hadislerle Müslümanın Edep ve Ahlakı, İstanbul: Çelik Yayınevi, 2014.

2 Bergin, L., Kaya N., Kış, H. ve Gemici, Ş.A. Gecikmiş Konuşma Öğretmen El kitabı. Milli Eğitim Bakanlığı, AÇEM ve 4. Akşam Okulu Matbaası 2001.

UZAY NEDİR? UZAY ZAMANI NEDİR?

Uzay kendine özgü özellikleri, gerçeklikleri olan, kıvrılabilen, dalgalanabilen yani esnekliği olan bir yapıdadır. Uzay hiçbir şeydir veya sonsuz karanlıktır derken aslında görmediğimiz ve tanımadığımız için onu bu şekilde tanımlıyoruz.

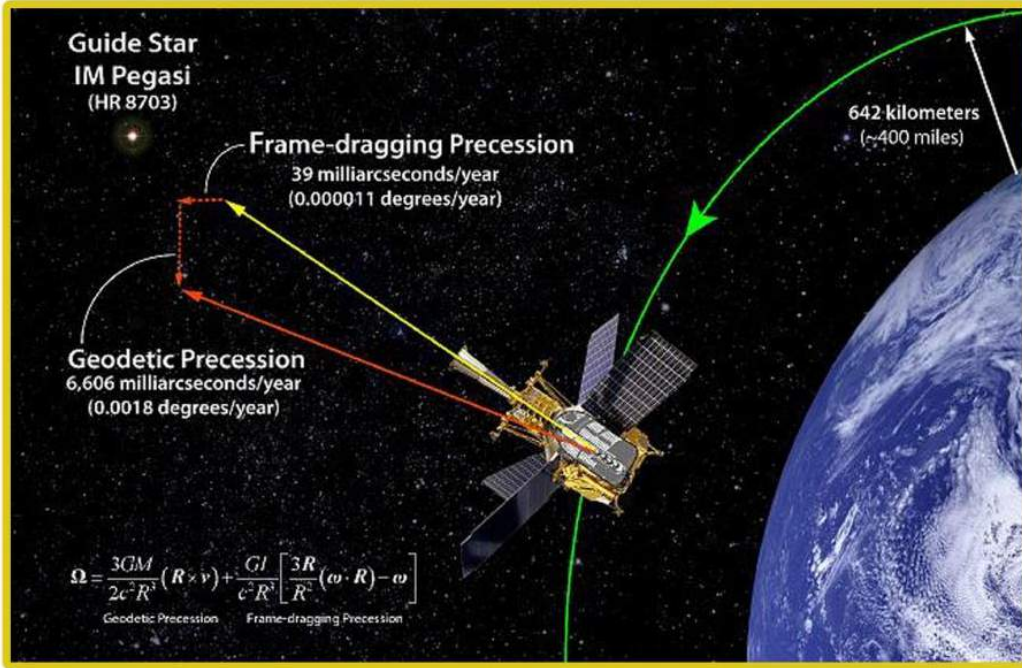
Uzayı uzaklarda aramak yerine sadece çevremize baksak ona erişiriz. Çevremizdeki her şeyin yapıtaşı olarak kabul edilen atomlar bile aslında boş uzaydır. Newton göre uzay bir sahneydi. Newton'un sahnesi pasifti, mutlak sonsuz ve değişmeyen. Oyun sahneyi etkileyemezdi ve sahne oyunu etkileyemezdi. Bu Newton'un görmüş olduğu uzaydı ve bu fikir üzerinde elmanın düşüşünden Dünya'nın dönüşüne kadar yasalar üretti. Bu yasaların hesaplamalarını bugün uydu fırlatmadan uçağın indirilişine kadar pek çok yerde kullanıyoruz. Bütün bu cümleler tek bir radikal karara bağlanıyor: Uzay gerçektir. Ancak Newton'un fikirleri 200 yıl kadar popülerliğini korusa da 20.yy ilk başlarında bu fikirleri sarsan yeni fikirler ortaya çıktı. Bu fikirlerin kaynağı Albert Einstein'dı. Albert Einstein o zamanlar İsviçre Patent Enstitüsü'nde çalışıyordu. Einstein ışığın kendi doğasından çocukluğundan beri büyülenmiştir. Onun için bir bulmaca olan bu konuya kendince bir mantık getirdi. Işığın sadece etraftaki uzayın ölçüsü olduğunu bilen Einstein gerçekten çarpıcı bir fikir önerdi. "Uzay ve zaman tam doğru miktarı sürekli ayarlayarak birlikte çalışabilirler." Böylece hızınız ne olursa olsun ışık hızını ölçtüğünüzde her defasında 1080000000 (1079252850) çıkar. Uzay ve zamanın esnek olması bize yabancı gelebilir. Bunun tek nedeni günlük yaşamda onu hareket halinde göreceğimize kadar hızlı hareket etmeyişimizdir. Bir taksi eğer ışık hızına yakın hareket etseydi efektler artık gizli olmazdı. Mesela bir taksi ışık hızında olsa bizde geçtiği caddenin köşesinde bulunsak taksiyi sadece birkaç cm görürüz. Ancak taksinin içindeki kimse için uzay her zaman olduğu gibi görülüyor. Ancak taksidaki kimse dışarıya baktığında uzayın çılgınca uyduğunu görür. Bunun nedeni ışık hızını sabit tutmaktır. Yani Einstein'a göre zaman ve uzay, sabit ve mutlak değil. Onun yerine hareketle birleşip tek bir varlık oluyorlar, bunun adı da UZAY ZAMANI.

ÇEKİM KUVVETİ NASIL İŞLER?

Newton yerçekiminin nesnelere birbirine çeken bir kuvvet olduğunu biliyordu ve onun yasaları bunu hassaslıkla hesaplıyordu. Örneğin, ay dünyanın etrafında onunla birlikte hareket ediyor. Onları birbirine bağlayan herhangi bir ip veya bağ olmadığı aşikârken Newton'un yasaları bunu açıklayamıyordu. Einstein bu konu hakkında on yıl kafa yorduktan sonra yerçekiminin sırrının uzay zamanının içinde olduğunu anladı. Uzay zaman kendisinin başta fark ettiğinden daha esnekti.

Bu Newton'un fikirlerinden çok ayrı bir fikirdi. Esnek uzay zamanını tıpkı esnek bir kumaş gibi düşünürsek ve bu kumaşın üzerine ağır bir cisim yerleştirirsek cismin bulunduğu yer çöker ve etrafında bulunan ona göre daha hafif olan diğer cisimler bu eğim doğrultusunda hareket etmeye başlar. Aslında cisimlerin gizemli bir şekilde birbirine çekilmesi fikrinden çok çekim gücü uzay zamanının kendi şeklidir, diye ifade edilebilir.

Uzay'ın Einstein ile birlikte özellikleri oldu. Eğilebilen, bükülebilen, esnek bir geometrisi olan tıpkı lastik bir çarşaf gibi. Newton uzayı pasif görürken Einstein uzayı dinamik gördü. Uzay zamanla örülü ve nesnelere nasıl hareket edeceğini belirliyor.

1950'lerin sonunda Leonard isimli bir fizikçi Einstein'ın bu teorisini sınamak için çalışmaya başladı. Leonard'ın ilhamı genelde çocuk oyuncağı olarak gördüğümüz bir jiroskop. Eğer uzay bir kumaş gibi kıvrılıyorsa bir jiroskop bunu görmesine yardım edebilir, diye düşündü. 1959'da fakültenin havuzunda iki arkadaşıyla bu fikri geliştirdi. Hemen orada dünya çevresinde bir yörüngeye böyle bir jiroskop yerleştirmeye karar verdiler. Normalde bir jiroskopun eksenini sabit bir noktayı gösterir. Ama dünya gerçekten uzayı sürüklüyorsa jiroskobun eksenini de onunla birlikte sürülecek, ölçülebilir bir şekilde onun oryantasyonunu değiştirecekti. Tek bir sorun vardı, Einstein'ın teorileri dünyanın dönüşünün uzayı minik bir şekilde büküğünü ön görüyordu. O kadar minik ki bu bir kuruşun boyunu 100 km'den ölçmeye çalışmak olacaktı. Ekip bu kadar kesin bir ölçümün nasıl yapılabileceğini bulmak için iki yıl boyunca çalıştı ve sonunda bir plan yaptılar. Uzak bir yıldız çevreli bir teleskopa dönen dört jiroskop bağlamak. Uzay bükülüyorsa jiroskoplar artık yıldızı göstermeyecekti.

1962'de NASA'ya proje için başvurular. Proje adı "Kütle Çekim Kuvveti B" olacaktı. Ekip projenin üç yıl süreceğini düşündü fakat tarihin en uzun süren projesi oldu. Arada çıkan problemlerden sonra jiroskopların neredeyse Einstein'ın denklemleri kadar kaydığı görüldü. Bu proje uzayın büküldüğünü ve bir kumaş gibi fiziki bir varlık olduğunu ortaya koyan ilk doğrudan kanıttır.¹

Amine GÜNEŞ

1. <http://www.bulutsu.org/ggg/?gun=110510>
<http://www.kozmikanafor.com/tag/einstein/?print=print-search>
 Uzayın Yapısı :Uzayda Maceralı Bir Yolculuk (Türkçe Uzay Belgeseli)

BAKARA-168: Ey insanlar! Bütün yeryüzündeki nimetlerimden helal olmak, temiz olmak şartıyla yiye. Fakat şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o size belli bir düşmandır.

GAPS diyetinin açılımı “gut and psycology syndrom” yani “bağırsak ve psikoloji sendromu”; bağırsak sorunlarının yanında her çocukta aynı olmasa da otizm, disleksi, dispraksi, egzama, astım, DEHB gibi öğrenmeyi ve zihinsel aktiviteyi bozan durumların birinin veya birkaçının eşlik ettiği tabloya verilen isimdir GAPS. Burada tüm bu çocuklardaki hastalıkların öncelikli sebebinin bağırsaklardaki bozukluk olduğu düşünülmektedir. Hastalarda çeşitli derecelerde gaz, kolik, ishal, şişkinlik, kabızlık, yemek yeme güçlüğü, yetersiz beslenme gibi bağırsak ve beslenme problemleri mevcuttur. GAPS’lı çocuk veya yetişkinlere baktığımızda, vakaların çoğunda sindirim sorunlarının memeden kesilme zamanında veya anne sütü yerine mama veya diğer besinlerin alınmasıyla ortaya çıktığını görürüz. Çoğunda anne-babalar çocuklarının ikinci yılda ishal veya kabız olduğunu net olarak hatırlar. Ama iyice düşündüklerinde birinci yılda da kolik, kusma(reflü) veya diğer sindirim sorunu belirtilerinin de olduğunu fark ederler . Pek çok GAPS’lı çocuk seçici yeme alışkanlıklarının geliştiği hayatın ikinci yılında cips, patlamış mısır, şeker, pasta, bisküvi, gevrek gibi nişastalı ve şekerli beslenme ürünlerini tercih ederken sebze, meye, et, balık, yumurtayı reddeder. GAPS’lı bireyler yaşadıkları bağırsak sorunları nedeniyle uzun süreler boyunca kabızlık problemi çekebiliyorlar, bunun neticesinde bağırsak duvarına yapışık kalan dışkı artıkları üzerinde yüzlerde flora dışı bakteri, mantar, parazit üreyerek çocuğun kan dolaşımına karışabiliyor.

Ayrıca hayvanlar üzerinde yapılan çalışmalarda görülmüştür ki bağırsağın faydalı bakterileri ortadan kalktığında bağırsak hücrelerinin yenilenme işlemi de durmaktadır. Bağırsak florasının bozulmasında kabızlık tek etken değildir. Antibiyotiklerin bilinçsiz ve fazla kullanımı, ek gıdaya erken geçiş, lif oranı az besinler, fazla şekerli ve işlenmiş karbonhidratların tüketimi, stres ve aşırı steril ortama maruz kalmak da faydalı bakterilerin bağırsaklarımızda oluşmasını olumsuz yönde etkiler. Bozulan veya yetersiz oluşan floranın bize etkisi nedir?

Bağırsaklarımızda bulunması gereken faydalı mikroorganizmalar (probiyotikler) oluşamadığı zaman onların yerlerini alan ve vücudumuza zarar veren “fırsatçı patojenler” dediğimiz grup mikroorganizmalar oluşmaktadır. Sonucunda irritable bağırsak sendromu gibi (şişkinlik ve dışkılama değişikliği ile seyreden, kesin tedavisi bulunmayan) kronik rahatsızlıklar veya patojenlerin lenf ve damarlara oradan da diğer organlara sızması ile akut rahatsızlıklara sebep olabilmektedir.

BEYİN-BAĞIRSAK İLİŞKİSİ NEDİR?

Probiyotikler denilen bu faydalı bakteriler kısa zincirli yağ asitleri ile beyne mesaj iletip yemek tercihimizi bile etkilemektedir. Bunun dışında serotonin, dopamin, GABA gibi beynin pek çok nörotransmitter denen sinir hücrelerinin çeşitli yönlerden birbiriyle iletişim kurmasını sağlayan maddelerin %90'ı bağırsakta üretilmekte olup vagus siniri aracılığıyla beyne etki etmektedir. Probiyotik bakteriler sitokin üretimini düzenleyerek beyinde ve vücutta anti inflamatuar yanıtı yol açmaktadır.

Probiyotik bakteriler tarafından yiyecekler fermente edilerek beyin sağlığı açısından çok önemli B vitaminleri, K vitaminleri meydana getirilmektedir. Bağırsakta yaklaşık olarak 10^{14} yani yüz trilyon bakterinin var olduğu düşünülmektedir. Bu neredeyse insan hücreleri aynı sayıya eşittir ancak bakterilerin insan hücrelerinden küçük ve sıkı kenetlendiği düşünüldüğünde, ayrıca bağırsağın bir futbol sahası kadar büyük olduğu hesaba katılırsa hiç şaşırtıcı olmayacaktır.

Tıp dünyası otizm, disleksi vs. psikiyatrik vakaların tedavisinde sindirim sistemini pek hesaba katmaz ancak Dr. Natasha Campbell Mcbride'in otizm teşhisi konulan oğlunu GAPS'lara uygun doğal diyet yöntemiyle tedavi ederek binlerce otizmli hastanın ışığı olmuştur. Uyguladığı diyetin temelinde bozulan bakteri dengesini düzeltmek; hasarlı, yaralı, ülserli, ateşli, sızıntılı bağırsak duvarını ve bağırsak epitel dokusunu iyileştirmek için uygulanan özel bir beslenme programı yatmaktadır. Otizm yanında şizofreni, dispraksi, disleksi, depresyon, dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu, epilepsi, MS gibi bütün hastalıkların bozuk bağırsak florası nedeniyle beynin toksinleşmesi sonucunda ortaya çıktığını belirtmiştir.

DIYET NELERİ İÇERİR?

GAPS sendromu tedavisinde kullanılan diyet aslında 20. yy'ın ilk yarısında çocuk doktoru olan Sidney Valentina Haas tarafından çölyak ve diğer bağırsak rahatsızlıklarını tedavi için kullanılıyordu. Dr. Sidney ve arkadaşları yaptıkları gözlemlerde fark ettiler ki sindirim hastalarının bağırsakları diyetdeki yağ ve proteinleri iyi tolere ederken tahıl ve nişastalı sebzelerdeki kompleks şekerler daha da kötüleştiriyordu. Böylece diyetten şeker, laktoz ve diğer çift şekerler çıkarılıyor bağırsaklara iyi gelen sebze, meyve ve besin maddeleri ekleniyordu. Ancak sonraki yıllarda çölyak hastalığının tanımı değiştirilince tedavi için kullanılan bu yöntem de "eskimiş" denilerek kullanılmamış ve unutulmuştur. Şu an bu diyet GAPS'lara ve günümüze uyarlamak adına üzerine birkaç değişiklik yapılarak uygulanmaktadır.

Beyza ÇELİK

Mutfağın demirbaşı, dergahın lezzet aşısı ateşbaz, madbaha teşrif ettiler ve bütün ihtişamıyla hazırlıklar başladı. Abrizci, her yeri bilfiil parlattı, ortalığı iyice temizledi. İçeri kandilcisi, madbahın kandillerini ve şamdanlarını temizledi, uyandırdı, dinlendirdi, sır etti. Pazarcı, kilerdeki malzemeleri tezgaha serdi. Sufi adabınca 41 çeşit malzeme. Dışarı meydancısı, canlara aşçıbaşından emirleri bildirdi ve tufandan kurtuluşu coşkusuyla başladı hazırlıklar. Aşçıbaşı bir gece evvelinden ıslattığı, hububatları haşlayıp demlenmesi için ateşe koydu. Doğrayıp haşladığı meyveleri de içine kattı. Kazanın içine sıcak suyu da ilave ederek kaynamaya bıraktı. Erzaklar bir güzel pişip kıvam alınca kuruyemişler ve tatlandırıcıları da kattı. Aşure iyice kaynadı, kaynadıkça koyulaştı. Pişen aşure sakince indi ateşten ve geldi iftar vakti. Allah'a yakın olma yolunda kendinden geçmiş canlar oruçluydu bu mübarek günde. Sofralar kuruldu, aşureler kondu. Müezzin "Allahu ekber!" dedi açıldı oruçlar, tatlandı ağızlar, edildi dualar...

AŞURE TARİFİ

HUBUBAT

- .Nohut (Yarım kilo)
- .Fasulye (Yarım kilo)
- .Buğday (1 kilo)
- .Pirinç (1 avuç)
- .Bulgur (1 avuç)
- .İrmik (1 avuç)
- .Şeker (2 kilo)
- .Tuz (1 çimdik)

KURUYEMİŞLER

- .Fındık (1 avuç)
- .Fıstık (1 avuç)
- .Ceviz (1 avuç)
- .Badem (1 avuç)
- .Leblebi (1 avuç)
- .Kuru üzüm (1 avuç)
- .Kuru erik (1 avuç)
- .Kuru dut (1 avuç)
- .Kuru kayısı (1 avuç)

MEYVELER

- .Mandalina (3 tane)
- .Armut (1 tane)
- .Elma (1 tane)
- .Nar (2 tane)
- .Kayısı (3 tane)
- .İncir (3 tane)
- .Ayva (1 tane)
- .Portakal (2 tane)
- .Besni üzümü (1 avuç)
- .Hurma (1 avuç)
- .Limon (1 tane)
- .Havuç (2 tane)
- .Bal kabağı (2 dilim)

BAHARATLAR VE TATLANDIRICILAR

- .Tarçın (3 tutam)
- .Çörek otu (1 tutam)
- .Haşhaş (1 tutam)
- .Hindistancevizi (1 tutam)
- .Susam (3 tutam)
- .Karanfil (1 tutam)
- .Vanilya (1 çubuk)
- .Bal (1 çay bardağı)
- .Pekmez (1 çay bardağı)
- .Gül suyu (1 çay bardağı)

HAZIRLANIŐI

Aőureyi piőirmeye başlamadan 8-9 saat 6nce buėđayı b6y6k6e bir tencereye alıp 6zerini ge6ecek kadar su ile doldurup bir taőım kaynatalım. Nohut ve kuru fasulyeye de aynı işlemi yapalım. Kaynadıktan sonra altını kapatıp dinlenmeye bırakalım. 8-9 saat yeterli olacaktır. Dinlenme ger6ekleőtikten sonra tencerenin altını tekrar a6ıyoruz. Kısık ateőtte buėđaylar ezilinceye, nohut ve fasulye de yumuőayıncaya kadar piőiriyoruz. Yaklaşık 3 saat s6r6yor. Ara ara karıőtırıyoruz. Suları biterse sıcak su ilave edelim. Buėđayın piőtmesine az varken yıkadığımız pirinci de ilave edelim. Hepsi piőtince buėđay tenceresine kuru fasulye ve nohutu ekleyelim. Bir s6re beraber kaynatalım. Diğer yandan kuru meyveleri doğrayıp ılık suya koyalım, yarım saat kadar bekletelim. Bu sırada tencereye irmik, bulgur ve Őekeri de ilave edelim. Kıvamına g6re sıcak su takviyesi yapabiliriz. Malzemeler iyice kaynaőtıktan sonra ılık suya koyduğumuz kuru meyveleri s6z6p tencereye ilave edelim. Onlar kaynarken narın haricindeki meyvelerimizi doğramaya baőlayalım. Sert meyvelerden başlayıp yumuőaklara doğdu k6p k6p doğradıktan hemen sonra sırasıyla tencereye buluőturalım. Sonrasında bal, pekmez, vanilya, tar6ın, karanfil, susam, 66rek otu, hindistancevizi, leblebi, haşhaş ve g6l suyunu katalım. Meyveler piőtince aőuremizin altını kapatalım. Servis tabağına alalım. 6zerini de fındık, fıőtık, ceviz, badem ve nar taneleri ile s6sleyip servis edelim.

Afiyet olsun.

Asiye TOKER

ŞİFA KAYNAĞI HAYIT/ ASLAN PENÇESİ/ CİVAN PERÇEMİ

Hayıt çiçeğinin faydaları:

- o İdrar söktürür.
- o Anne sütünü artırır.
- o Karın ağrısını ve ishali keser.
- o Hazımsızlığa faydalıdır, mide ve bağırsak gazlarını giderir.
- o Yüksek ateşe karşı çok faydalıdır.
- o Özellikle de regl dönemlerinde adet sancısı sorunu yaşayan kadınlar için hayıt bitkisi oldukça yararlıdır.
- o Hayıt tohumu hipofiz bezini tetikler ve kadınlık hormonlarının dengeye ulaşmasına yardımcı olur.
- o Yan etkisi görülmez.
- o Düzenli hayıt kullanımı östrojen hormonu düşürür ve böylece dokuları kanserden korur.
- o Progesteronu arttırarak kemikleri ve rahim duvarlarını da güçlendirir.

Aslan pençesi bitkisinin faydaları:

- o Bayanlarda tüylenmeye karşı etkilidir.
- o Östrojen hormonu yükseltir.
- o İltihaplı eklem romatizmasına iyi gelir.
- o FSH hormonu düşürücü etkisi vardır.(FSH=Folikül Stimüle edici Hormon=Yumurta oluşumu ve olgunlaşmasını sağlar.)
- o Adet düzensizliğine karşı yardımcı ve destekleyicidir.

Civan perçemi bitkisinin faydaları:

- o Hazımsızlığı giderir. Mide yanması, ülser ve gastrit gibi problemlerde mide koruyucudur.
- o Kabızlığı önler ve gaz sorunlarını giderir.
- o Yüksek potasyum oranından dolayı kansızlık üzerinde pozitif etkiye sahiptir ve kanın temizlenmesinde etkin bir rolü vardır.
- o Kan dolaşımını hızlandırıcı etkiye sahiptir. Kan pıhtısı oluşumunu engeller. Kan damarlarını güçlendirici etkisinden dolayı varis, tromboz, inflamasyon rahatsızlıklarının tedavisini destekleyici etkisi vardır.
- o Çay olarak kış aylarında tüketildiğinde soğuk algınlığı, nezle ve grip gibi enfeksiyonların tedavisine destek olur. Solunum yolu hastalıklarının tedavisinde kullanılır.
- o İçeriğinde yer alan uçucu yağ asitleri stres, gerginlik, anksiyete, huzursuzluk ve halsizlik gibi rahatsızlıklara karşı vücuda destek olur.
- o İdrar söktürücü özelliğe sahip olan civanperçemi böbrek taşlarının düşürülmesinde de etkindir.
- o Civanperçemi regl döneminde yaşanan ağrıların ve semptomların azalmasında önemli rol oynar.
- o Hemoroid(basur) tedavisinde kullanılır.
- o İçeriğinde yer alan aromatik yağlar saç derisini ve köklerini besler.
- o Sivilce, yara ve yanık tedavisinde merhem olarak kullanılır.

KÜR YAPIMI:

- 100 gram hayıt çiçeği
- 100 gram aslan pençesi
- 100 gram civan perçemi

Malzemelerin kurusunu temin ediniz. Karışımı hazırladıktan sonra bir kavanoza koyup, her su bardağı için 1 tatlı kaşığı dem ile çayınızı demleyebilirsiniz.

1 günde 2 su bardağından fazla bitkisel çay içmemenizi öneririm.

- Rahim temizleyici özelliği vardır.
- Gebe kalmayı kolaylaştırır.
- Adet düzensizliğine iyi gelir.

minik eller iş başında

HZ. NUH'UN GEMİSİ

MALZEMELER

- Mavi, turuncu, yeşil fon kartonu
- Boya kalemleri
- Siyah keçeli kalem
- Düğmeler
- Yapıştırıcı
- Hayvanlar (fotokopi çıktısı)
- Mavi çöp poşeti

YAPIM AŞAMASI

Yazıcıdan çıktısı alınan hayvanlar boya kalemleri ile boyanır ve kenarlarından kesilerek hayvan kalıpları çıkartılır. Turuncu fon kartona çizilen gemi resmi kesilerek çıkarılır ve geminin kenarları ve kapısı siyah keçeli kalem ile çizilir. Hayvanlar geminin arka üst kısmına yapıştırılır. Düğmeler de uygun yerlere yapıştırılarak gemi oluşturulur. Yapılan gemi mavi fon kartona yapıştırılır. Mavi fon kartonun en alt taban kısmına mavi çöp poşeti buruşuk bir şekilde yapıştırılarak deniz dalgaları oluşturulur. Çöp poşetin üzerine balıklar yapıştırılarak etkinlik tamamlanır.

Gülistan GÜLDAĞ

Sevgili, seni göremememin kederinden Yüreğim eridi.
Sevgili, senin ayrılığının hasretinden Yürüdüğüm yollar eskidi.
Sevgili, aşkın verdiği depremden Yer ve gök inledi.
Gelmeyecek misin ey sevgili? Ne zamana kadar sürecek bu semâ,
İçimin yangını, sensizliğin verdiği ateş? Zerrece yakınmam yok,
Varsa yoksa sensizliğin sızısı bu.
Maşuğuna kavuşamamış bir aşığın yakınışı...
Bağışla...

Sare GÜL

Bir “Hu” nidasıyla Ol emrinin tecelliyatını yaşayan bir mekândır Karabaş-i Veli Kültür Merkezi. Hoşgörü ve gönülden hizmetin, kardeşliğin yaşandığı ve yaşatılmaya çalışıldığı bir dost evidir. Yüzyıllardır adeta tevhidin emsalini yansıtan sağlam direkleriyle, Bursa’mızın en güzel semtlerinden birinde maneviyatın her daim yenilenmekte olduğunu vurgulamakta ve öylesine dik durmaktadır. Yeşil Bursa’nın şanına yakışır şekilde, bahçesindeki ağaçlarıyla ayrı bir renk oluşturur ve kentin yoğunluğunu kalabalıkların içinde sıcacık muhabbet kokan bir çay ile soluk bulabileceğiniz bir mekândır.

Her sene manevi duyguların yoğun yaşandığı günlerde de evinde misafir bir eda ile Bursalılara ve diğer şehirlerden gelen misafirlere ikramlarda bulunulur bu hoş mekânda. Adeta geleneksel bir aile sofrası tadında her sene Aşure ve kandil günlerinde iftar yapılmaktadır. Ayrıca her yıl Kutlu doğum ve Şeb-i Arus Mevlana’yı anma programları ile Bursalılarla ve tüm diğer şehirlerden gelen misafirlerimizle bu güzel geceleri eda etmekteyiz.

Bursa Karabaş-i Veli Kültür Merkezi olarak Türkiye’nin en büyük, Dünya’nın ise ikinci büyük Mevlevihane olan Gelibolu Mevlevihane’sinde her ay düzenli olarak sema programları ile gönül dostlarıyla buluşmaktayız. Bunun yanı sıra İzmir Saatçi Ali Efendi konağında üstadımız Mustafa Özbağ Efendi’nin mesnevi sohbetleri ile tüm gönül dostlarıyla birlikte oluyoruz. Ayrıca her ay İzmit, İstanbul, İzmir de mesnevi okumaları ve sema adlı programlarımızla da âşıklar meclisinde toplanıyoruz. Muhammedi bir eğlencenin ve çeşitli kültürlerin bir arada paylaşıldığı geleneksel Bursa Karabaş-i Veli Kültür merkezi Kocayayla şenlikleri ile de İslami şenliklerin örnekleri yaşatılmaktadır.

Yine aynı çatı altında erkekler için ücretsiz sema, ney, ilahi ve bendir dersleri verilmektedir. Kültür hizmeti olarak iki ayda bir olmak üzere internet üzerinden İrşad dergisini sizlerle paylaşmaktayız.

Kültür merkezimizde her ayın ilk pazartesi günü bayan semazenler eşliğinde Aşere-i Mübeşşire ve Pirlerin midhatı programlarımızla aşk meclisimizde bayan misafirlerimizle buluşmaktayız İstikameti İslam, rehberi Muhammed-i Mustafa olana Allah muvaffakiyet nasip eder. Onlardan olabilmek duasıyla...

KARABAŞ-I VELİ KÜLTÜR MERKEZİ VE TASAVVUF VAKFININ

HANIMLARA VE BEYLERE YÖNELİK ÜCRETSİZ
KURSLARININ
GÜN SAAT VE YERLERİ

**S
E
M
A**

HANIMLARA: PAZARTESİ GÜNÜ 17:30-18:30 VE CUMARTESİ GÜNÜ 11:30-12:30 SAATLERİ ARASINDA KURS VERİLMEKTEDİR.

BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ 19:00-20:30 SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-I KÜLTÜR MERKEZİNDE KURS VERİLMEKTEDİR.

**N
E
Y**

HANIMLARA: MÜZİK BİLGİSİ OLANLAR İÇİN CUMA GÜNÜ SAAT 11:00-13:00 VE YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN CUMARTESİ GÜNÜ 11:00-13:00 SAATLERİ ARASINDA KURS VERİLMEKTEDİR.

BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ 17:00-19:00 SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-I KÜLTÜR MERKEZİNDE KURS VERİLMEKTEDİR.

**İ
L
A
H
İ**

HANIMLARA: ÇARŞAMBA GÜNÜ SAAT 13:30-17:00 (GENEL) ÇALIŞANLAR İÇİN AYNI GÜN 18:00-19:00 SAATLERİ ARASINDA VE CUMARTESİ GÜNLERİ 12:30-13:30 ARASI KURS VERİLMEKTEDİR.

BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ 17:0-19:00 SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-I KÜLTÜR MERKEZİNDE KURS VERİLMEKTEDİR.

**B
E
N
D
İ
R**

HANIMLARA: CUMARTESİ GÜNÜ SAAT 12:30-13:30 SAATLERİ ARASINDA KURS VERİLMEKTEDİR.

BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ 17:00-19:00 SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-I KÜLTÜR MERKEZİNDE KURS VERİLMEKTEDİR.

KARABAŞ-I VELİ KÜLTÜR MERKEZİ

ADRES: İBRAHİM PAŞA MAH. ÇARDAK SK. NO:2 (HEYKEL KIZ LİSESİ ÜSTÜ)
OSMANGAZİ/BURSA

☎ 0 (224) 222 03 85

TASAVVUF VAKFI

ADRES: MAKSEM MAH BAŞCI SK. BAŞCI İBRAHİM CAMİİ YANI
OSMANGAZİ/BURSA

☎ 0 544 746 47 79

www:// www.mevlana.org.tr